

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவசந்நிதானமுறை.

கடம்பூர்

சுயம்பிரகாசதேசிகர்மாணாக்கராகிய

சிதம்பரத்தைச்சார்ந்தபாளையங்கோட்டை

என்றுவழங்கும்

தென்னபுரி

தாண்டவராபமுநிவர்

இயற்றியது.

இஃது.

சிதம்பரம்.

சிவசுப்பிரமணியசுவாமிகள்

தென்னபுரி

கனகராயபொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்கள்

கருத்தின்படி

வேலாயுதப்பத்தரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம் ஏகாண்ணூர்

மாணிகீகமுந்நியார்

கம்பேனியாரவர்களது

மனோன்மணிவிலாசவக்ருக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷ்ணு பம்பூனிமி

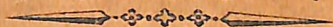


உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிதம்பரம் கந்தசுவாமிகள் இயற்றியது
அச்சிற்பதிப்பித்தோர்சிறப்பு.



நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சீர்பெறுவமணி திரைக்கரத்தாலே
பார்பெறவெறிந்து பரவியபொன்னிப்
பெண்ணையாடும் பெருஞ்சோனாட்டிற்
கண்ணைமறையா கமர்ந்தநிந்தகரே
லவரையுந்தமரென லாகாதெனச்சொலுந்
தவமுறுபெரியோர் தகவாய்ப்புகழுங்
கன்னலுந்தெங்குங் கழுகுஞ்சூழ்தரு
தென்னபுரியிற் சிறந்திடவுதித்தோன்
சஞ்சலமகற்றுஞ் சாம்பநடேசர்
குஞ்சிதரஞ்சித செஞ்சரண்பண்போன்
கரவாக்ஷேத்திரக் கலிவெண்பாமுதற்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிரபந்தங்கள் பேசியவுரவோன்
 கருணையுளத்தோன் கல்விக்கடலோன்
 பொருளுகன்னன் போலுங்கொடையான்
 தனுவாதிகளைத் தள்ளிப்பிரம
 வனுபவநெறியி னன்புடனோங்குந்
 தன்னேரில்லோன் தாண்டவராய
 னென்னும்பெரிய விருந்தவத்தோன்செய்
 சிவசந்நிதான முறைச்செந்துலைத்
 தவகுணவிபூதி ருத்திராட்சதாரண
 விசுவகுலவே லாயுதபத்தன்
 விசுவாசத்தொடு வேண்டுகோளின்படி
 யகந்தவீரசிந்தைப ரந்தணர்நேசர்
 செகம்புகழ்புகழோர் சிந்தைமெய்த்துயோர்
 சத்தியவாக்கரிச் சந்திரனொப்போர்
 பத்தியாய்க்கொடுத்தலிற் கற்பகப்பண்போர்
 புலக்கனோடுசிவ பூசாதுரந்தரர்
 இலக்கணமறிபான் புலக்கணிலாதோன்
 என்னும்பழமொழிக் கிடமாகாமல்
 நன்னூன்முதலாப் பன்னூலுணர்ந்தோர்
 சற்குணமெல்லாந் தழைத்திடுவிளாகம்

சிறப்புப்பாயிரம்

நற்கொங்குராய நடராசேந்திரன்
 செழிவுறுசெல்வர்சேர் தென்னபுரிவாழ்
 எழில்வையசியகுல ராமலிங்கேந்திரன்
 என்னுமன்பர்க ளெழுதாவெழுத்தெனப்
 பன்னுமச்சிற் பதிப்பித்தனரே.,
 சிதம்பரம்-கேணிஊடம்
 சுப்பிரமணியசுவாமிகளியற்றியது

ஆசிரியவிருத்தம்.

சிவசந்திரநமூறையெனுநலைத் தெளிவுறச்செ
 ய்தவனெவரும், அவமெனுநாமநுபம்போய்ச்ச்ச்தா
 னந்தமெய்பெனவறிந்து, பவமெனுமுத்திக்கையிவ
 ர்ந்துய்யப் பாளையங்கோட்டையில்வாழூந், தவமெ
 னுந்திரள்களெலாமொருவடிவாந் தாண்டவராயமா
 முநியே.

விளாகம்-கொங்குராய

நடராஜபிள்ளையவர்களியற்றியது

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாண்டவமாடு நடேசன்றிருவடிச் சரத்தினன்
 மை, யீண்டுசிவசந்திரானமுறைத்தொடையே பரி
 வா, யேன்பெறுதென்னபுரிவாழ்காராள விரிசப்பனா
 ம், வேண்மகத்தாண்டவராயமுநிவன்விசேடணனே

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

அ றி வி ப் பு.

இந்நூலாசிரியராகிய-தென்னபுரி - தாண்டவராயமுரிவரவர்களாலியற்றி அச்சிற்பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்களாவன.

வேதாந்தசங்கற்பிராகரணம்.

வைராக்கியசதகத்தேதாத்திரவுரை.

சுயம்பிரகாசதேசிகர்பிள்ளைத்தமிழ்.

திருத்தொண்டர்போற்றிக்கலிவெண்பா.

விளாகம் நி நுத்தவிநாயகர்பதிகம்.

இனி அச்சிற்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்களாவன.

திருத்தொண்டரந்தாகி.

சேஷத்திராக்கலிவெண்பா.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.
சிவசந்நிதானமுறையின்
அட்டவவண.

பக்கம்.	பெயர்.	பாடற் றெகை.
க	விநாயகர்காப்பு	க
சை	புலியூரந்தாதி	க
	கற்பகவிநாயகர்துதி }	
உ	நூன்முகம்	க00
உசு	அன்புறுமாலை	க00
சௌ	மதுரை சொக்கலிங்கம்	க
சை	சச்சிதானந்தம்	க
சஅ	பஞ்சரத்தினம்	ரு
ருக	வண்ணப்பதிகம்	க0
ருகூ	சம்புலிங்கம்	க
சு0	அருணாசலம்	க
சை	பஞ்சகம்	ரு
உ	கவிசங்கரம்	கக
சு	பலசந்தமாலை	க0
அ	நவரத்தினமாலை	கூ
க	திரிபந்தாதி	க0
ந	மும்மணி	ந
ச	தெட்சுணமூர்த்திவெண்பா	க0
சு	திருவருள்வியப்பு	க0
சு	திருவருட்பஞ்சகம்	ரு

அ ட் ட வ ணை.

பக்சம்	பெயர்	பாடற் கொடை
அ0	திருவளர்பதிகம்	க0
அ௩	சச்சிதானந்தவாழ்வு	க0
அ௬	ஞானநிஷ்டாபேட்சை	க௧
அ௮	காப்பியக்கவித்துறை	௫
அ௯	சங்கீர்த்தனபஞ்சகம்	௫
௯0	சதுஷ்டயம்	ச
௯௨	அழுங்கல்	௭
௯௩	வேண்டுதல்	க0
௯௬	புலம்பல்	௫
௯௭	முறையீடு	க0
௧00	கர்ன்னுமிர்தம்	௨0
௧0௫	விண்ணப்பம்	௨௨
௧௧௧	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா	”
௧௧௭	சிவகாமியம்மைபேரில் ஆசிரிய விருத்தம்}	௧
௧௧௮	குருஸ்துதி	௧
௧௨௪	அடியார்துதி	௧

ஆ மொத்தம் திருவிருத்தங்கள் ௪௧௬.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசாம்பநடேசாயநமஃ

சிவசந்நிதானமுறை.

விநாயகர்காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

தேன்மேவுமாமலர்கள் செங்கரத்திலேகொண்டு
வான்மேவுமண்டலொ மன்னன்பு—தான்மேவிப்
பூசித்துநின்று புகழுங்கணபதியே
நேசிக்கவென்னுளத்தே நில்.

புலியூரந்தாதி.

கற்பகவிநாயகர்துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலியூரந்தாதியுரைக்கத்துணைநம்புயங்கமொடம்
புலியூரந்தாதிதழியவன்சேய்துதிப்போர்பரிகைப்
புலியூரந்தாதியருந்தாதர்செல்வம்புகழ்கதியும்
புலியூரந்தாதியகற்றச்செய்கற்பகப்போதகமே.

நூ ன் மு க ம்.

கட்டளைக்கலித் துறை.

பூமேவுசெங்கமலமலர்த்தாளுநற் பொன்னுலகச், காமேவுவண்கரமுங்கிரித்தோளுங் கருங்களமு
ம், மாமேவுநல்லருட்கண்முகமுங்கொண்டு வந்தருள்
வாய், பாமேவுதென்புலியூர்நடராஜபசுபதியே. (க)

பதிக்குங்கருணையனிச்சப்பதமும் பதுமமதா,
மதிக்குங்கரமுநல்லேயனதோரு மலர்மதிபேரற், கதி
க்குக்கதிர்முகமுந்தாங்குமையொடென் கண்ணெதி
ர்வா, ததிக்குங்கமலத்தடம்புலியூர்வளர் சுந்தரனே.

சுந்தரமாமறையாகமன்புடைத் தொண்டர
யன், மந்தரமாமலையிட்டேகடல்கடை வானமார்,
கந்தரவூர்திமுதற்குழுமோலக்கங் காணவரு, ளிந்தர
வூர்சடைத்தென்புலியூர்வள ரொம்பரனே. (ங)

பரவியதென்புலியூர்ச்சிற்சபையிற் பணிப்பது
ம, ஹரவியதாளநொடிக்கவரிமுழ வும்முழக்க, விரவி
யவம்மைகளிப்புறவேயருண்மிக்ககடம், மரவியற்சி
தைபென்கண் ட1ணநீபுண்டு மன்னவனே. (ச)

மன்னியவன்பின்மனநெக்குருகி மருவிபகண்,
 டுன்னியநீர்மிக்குறமாமதூத் துதிகள் பல, பன்னிய
 தொண்டரொடுங்கூடவேழையைப் பார்த்தருள்வா
 ய், மின்னியல்வான்சென்மதிற்புலியூருடை விண்ண
 வனே. (௫)

விண்ணடியானவசத்தையுளபடி வேறுகண்டு,
 கண்ணருளாற்றமைக்கண்டுபின்னுன்னிற் கலந்திடு
 மெய், நண்ணடியார்க்கடிபேனேவல்செய்திட நாடி
 டுவா, யெண்ணவரந்தருதென்புலியூர்வள றொந்தந்
 தையே. (௬)

தந்தையுந்தாயுந்தமருங்குலமுந் தனமுமிகு, சி
 ந்தைவிளங்கியதெய்வமும்போதிக்குந் தேசிகனும்,
 விந்தையிருக்கும்புயவேந்துநீயன்றவேறுமுண்டோ
 முந்தைத்தலமெனுந்தென்புலியூரின் முதுசிவமே. (7)

மேலாய்விளங்கும்புலியூருறையும் விமலவெளி,
 காலாயனல்புனன்மண்ணியமான சுகதீரவன்வெண்,
 மாலாமதியந்திசைகாலமெய்பொய்ப்கலிரவோ, டா
 லாஸந்தேவவமுதமந்நியாவுநீ யாயினேயே. (௮)

ஆயும்புகழ்ப்புலியூருடையாய்நின் னருளன்றி
விண், ணையும்த்தேவருமுன்பதஞ்சித்தத் தெனவுமு
ண்டோ, நாயும்பருந்துமெமதெனும்பாக்கையை நா
மெனவே, பேயும்பழிக்கடக்குமியானோவுளைப் பே
ணுவேன. (சு)

பேணக்க திருந்தென்புலியூரில் பிறங்குசடை
க், கோணக்கதிர்மதியோயருளாற்சுதை கொண்டவ
ரு, நாணக்கனியுமனத்தடியார்சென்னி நண்ணுமுன்
தன், சோணக்கமலக்கழல்பாடவந்து தொடங்கின
னே. (சு)

தொடங்கியவாழ்க்கைதுறவுமெய்ஞ்ஞானத் து
ணிபொழுக்க, டுடங்கியவுள்ளமருட்டுணையன்றி ய
மைவுறுமோ, துடங்கியமின்னன்மழைமேகஞ்சென்
றுதுழைந்துரித, முடங்கியகோபுரம்வாழ்புலியூர்கொ
ண் முழுமுதலே. (சு)

முதலந்தநீங்கும்புலியூரமரு முழுமணியே, கத
லந்தத்தார்க்கியனேற்குங் கொடிக்கொள் கருத்தன்மு
தற், சிதலந்தம்யாவையுமாட்டிம்பராவின்னு சீரருள்
செய், புதலந்தமாதியமாமலர்கொண் டனைப் பூசிக்க
வே. (சு)

பூசாபலந்தருபண்ணியனேவினை பொங்குமல,
நாசாகுணமலையேபுலியூரினி னண்ணியவா, வாசாபி
சாசமகற்றியவன்பாகத்தினுள்ளே, வாசாவருளொ
டுமுன்வந்துணர்த்து மறைமுடிவே. (கங்)

மறையவனே தென்புலியூர்விளங்கு மனோகா
னே, யிறையவனேபெருவாரிதிருஞ்ச மிலங்குகண்ட
க், கறையவனேதொழுந் தொண்டர்கள்செய்தகறை
பொறுக்கும், பொறையவனே வினைநீங்கும்படிக்கி
ன்று போதிப்பையே. (கசு)

போதிக்கவாகுருவாகிமெய்ஞ்ஞானத்தைப்போ
தவருள், சாதிக்கவாகுற்றமாக்கிடுமானவந் தன்னை
யின்னு, சேதிக்கவாகுறையாதேவளர்சஞ் சிதவினை
யை, வாதிக்கவாகுணத்தென்புலியூரினில் வாழ்பவ
னே. (கடு)

வாழ்ந்தமண்ணோருமவ்வித்திரனாதியவானவரு
ந், தாழ்ந்தகுடும்பப் பிணிப்பதனாகெட ருணுணர்வு
து, மாழ்ந்தவென்போலப்புவனியின்மேலொரு மந்
தனுண்டோ, சூழ்ந்தபிறப்பறச்செய்புலியூராமர் சோ
தியனே. (கசு)

சோதிவிளங்குந்திருவடிபோய்நல்ல தோல்லை
மலைச், சாதிவிளங்குமயிலன்னசாய நழைக்குமுமை,
பாதிவிளங்குந்திருவடிவாவருட் பைங்கடலே, நீதி
விளங்கும்புலியூரமரு நிரந்தரனே. (க௭)

நிரந்தரமைம்புலவிதியிலேசென்று நின்றழன்
று, தூங்காநுமுனைநாடாதலையுந் துணையிலியான்,
நரந்தரமில்லெனநோக்காதுமிக்க தயைசுரந்து, வரந்
தரவேண்டும்புலியூர்விளங்கிய வானவனே. (க௮)

வாமங்களமுருகோயாதவிதிபுமன்னியநல், லோ
மங்களுந்திகழ்தென்புலியூர்கொ ளுருத்திரனே, காம
ங்களவுங்கடுங்கொலைக்கோபமுங்கைவிட்டினி, நேம
ங்கணிட்டடைகண்மேவியென்சித்த நிலைபெறவே. ()

நிலையார்பெரும்பற்றத்தென்புலியூரமர் நின்மல
னே, கொலையார்வுறும்புலித்தோலுடையாபொற் கு
டிமிமலைச், சிலையார்கரத்தவனையடிநாயினன்செய்வி
னைக, நிலையாரீமுனம்வந்தேயருளைச்சுரந்தருளே. ()

தருமந்தழைவுறுந்தென்புலியூரமர்சங்கரனே, க
ருமந்தவநற்செபமுட்டியானங் கடந்தவொரு, வரும

பிஞ்சைக்கடந்த புளிப்பழம்போலப் பிறங்குபு
ல, மஞ்சைக்கடந்தக்கழல்பேணவாஞ்சை யகத்தரு
ள்செய், பஞ்சைக்கடந்தவடிமாதர்மேவும் பவனமுய
ர், மஞ்சைக்கடந்ததிருப்புலியூரமர் வண்மையனே.()

வண்மையனேபுலியூருறைவோயொரு மாமறை
சொல், லுண்மையனேகருணாகரனேயன்ப ருள்வி
ளையுந், தண்மையனேதம்முணர்வார்க்குமற்றையர்த
ங்களுக்கு, மண்மையனே மிக்கசேய்மையனேயென்
னே யாண்டருளே. (உஎ)

ஆண்டவனே யகிலாண்டமேலாமுய வம்பலஞ்
செய், தாண்டவனேமலர்ப்பாதத்தில்வேதத் தனிச்
சிலம்பு, பூண்டவனேபுலியூரவனேகங்கை பொங்கு
சடை, நீண்டவனே நற்குணாகரனேயென்று நின்ற
வனே. (உஅ)

நின்றாலுங்கீழே கிடந்தாலுமோடினு நீதிநன்
றே, டன்றாயினுமற்றையாதினுமெங்குநல் லாப்பிரி
ந்த, கன்றாகியுள்ளங்கனிந்துன்னைநாடக் கருணைபுரி,
குன்றாவளந்தருதென்புலியூர்ச்சம் குணநிதியே. ()
குணமெட்டுமேவுஞ்சதாசிவமேயெங்குங்கோ
லுந்திசைக், கணமெட்டுமாயதற்கப்பாலுமாய்நின்ற

ந்தஞானவமுதத்தையேழையருந்திடச்செய், தெரும
ந்துறம்புரிபஞ்ஞானமாம்பசி தீர்வுறவே. (௨௧)

தீராதிருக்கும்பவவனந்தாண்டித் திரும்பியிங்
கு, வாராதிருக்கும்பதநகர்மேவி வளருமின்பம், பே
ராதிருக்குரிசைநிற்கவேயருள்பீடைவினை, சேராதிரு
க்கும்புலியுருறையுஞ் சிதம்பரனே. (௨௨)

பரனேதிருத்தென்புலியூர்வளரும் பருத்தமழு
க், கரனேஜடாமுடிமீதேநகுசிரங் கண்டுவைத்த, ஹ
ரனேயரியதிருமால்விடையி லமருமகா, சுரனேமன
ந்தளர்ந்தேன்றளர்ந்தேன்செய்வை தொல்வருளே. ()

அருள்வந்துநிற்குநெறிவிட்டுமிக்க வவனியில்
வாழ், பொருள்வந்துநிற்கும்வழிகொண்டிவாழ்ந்த பு
லையனுளம், வெருள்வந்துநிற்கும்படி காலன்மேவிய
வேலையிற்செய், தெருள்வந்துநிற்கும்படிபுலியூரார்
செஞ்சுடரே. (௨௩)

சுடர்பிடித்தேறுங்கனலைச்சொலிக்கின்ற குலமு
ம்பல், லிடர்பிடித்தேசெயும்பாசமுங்கைக்கொண்டி-
கலிவந்து, குடர்பிடித்தேயுறுங்கூட்டைப்பிரிக்கக்கு
றுருமன், பிடர்பிடித்தேதளச்செய்புலியுருடைப்பி
ஞ்குளே. (௨௪)

காரணனே, நிணமெட்டுஞ்சூலப் படையுடையாயெ
ங்கு நின்றபொழின், மணமெட்டுகின்ற திருப்புலியு
ரமர் மாத்தவனே. (௩௦)

மாத்தவனே பரமானந்தனேயயன் மாதவற்கு,
மூத்தவனேயியல்பாகவலைக்கும் மும்மலங்க, ணீத்
தவனே ஜகம்யாவையுமாக்கிரி துத்திவைத்துக், காத்
தவனே வளர்தென்புலியுருறை காரணனே. (௩௧)

காரணனே பெருந்தென்புலியூர்க்கருணையனே
யாரணனேயகண்டாகண்டனே யகிலாண்ட மெங்கு
ம், பூரணனே நன்னிலையே மகிமைகொள் புங்கவனே,
நாரணனே முதலிபாவரும் போற்ற நடிப்பவனே. ()

நடிக்கும் படிக்கழைக்கூத்தனாப்போலுனை நா
டிமனம், பிடிக்கும் படிக்கருள்வாயடியேனுக்குப்பே
ருழைக்குந், துடிக்கும் படிமக்கரந்தந்தவாவச் சுரர்க
ளுக்கும், படிக்கும் படி கொடுக்கும் புலியூரமர் பண்ண
வனே. (௩௩)

பண்ணமருந்தமிழ்வாழ்புலியூர்கொள் பராபர
னே, ண்ணமருநன்மணியேயினிக்குங் கணிகனியே,
விண்ணமருவர்துதிநினைவாழ்த்த வினாந்தருள்வாய்,
வண்ணமருணகிரியார்மதுரநல் வாக்கினையே. (௩௪)

வாக்குக்கரசுவெண்காடரைப்போல வளர்துற
வு, மேக்குறுமாணிக்கவாசகனாரன்புமேவெனுபுரர், சூ
க்குமனானமுமாருரர்நட்புந் தொடர்ந்தருளிக், காக்
குதல்வேண்டிம்புலியூரமரருட் கண்ணவனே. (௩௫)

கண்ணுதலேதென்புலியூரனே நின்கழற்பணிக
ள், பண்ணுதலேயென்கடனீயடியனைப் பார்த்தளித்
திக் கொண்ணுதலேநின்கடனாயிருக்கவு முள்ளத்தி
ல்வே, நெண்ணுதலோவழகாகுமடிமைசெய்யேழை
யங்கே. (௩௬)

ஏழையர்மையலில் வீழ்ந்தென்னுணர்வ திசை
யக்கற்று, மோழையதாகி முடிந்ததந்தோபொய்யர்
மூடர்பெயங், கீழைமருவியபேறத்தனையுங் கிடை
த்திடுந்தீ, தூழைவிலக்கும்புலியூரமர்ந்தவுமாபதியே.

பதிகம்பலபுரிநால்வர்க்குமேலைப் பரமவின்பக்,
கதிகண்டுதந்தநடராஜனேசெங் கமலமலர், விதிகண்
ணனேத்துந்திருத்தலம்பாவும் விரும்பவுயர், வதிகம்
படுதிருத்தென்புலியூரம ரங்கணனே. (௩௭)

கண்விளையாடுநுதற்பரமாநற் கனகமலைப், பெ
ண்விளையாடுமொருதிருப்பாகம் பிறங்குமரா, விண்
விளையாடுங்கடவுளர்போற்றிய வேதியனே, பண்வி
ளையாடுந்தமிழ்ப்புலியூர்கொள் பகாப்பொருளே. ()

பொருவேயிலாதநற்றென்புலியூர்ச் செம்புனித
வழு, மருவேயெனவெனக்குள்ளேவிளங்கிமுன்வாழ
வந்த, ஒருவேமெய்ஞ்ஞானவமுதத்தையூட்டுங் கு
ணத்தனையே, யருவேதிருவுருவேயடியேனுன்னடை
க்கலமே. (ச0)

அடையேறுமேவுங்கொடிப்புலியூர்ப்பொதுவா
டியவா, விடையேறுநாதமதிவாழ்சடைகொள் விமல
வருட், கொடையேறுநர்கண்ணேபாமேட்டிபொற்கு
ன்றவில்லி, மடையேறுமாக்கைதரும்வல்வினைகள் வ
ரும்வழியே. (சக)

வழுவறுமன்பரைக் கண்டான்மகிழு மகோததி
போ, லெழுமருண்மேவிடுந்துக்கப்படுவர்க் கிரங்கியி
டு, மிழுதையில்வீட்டினுயிர்களைச்சேர்ப்பிக்கவிச்சை
கொளுஞ், செழுமைமிகுந்த புலியூரரின்றன் றிருவு
ளமே. (சஉ)

உளங்கனியப்பர் சிரமேறுமன்பர்க ளுள்ளத்தி
லே, விளங்கு மலத்தையழுத்துமம்மாயன் விழியணி
யுங், களங்கமில்வேதச்சிலம்பாருமின்னடங் காட்டி
டுமாற், பளிங்கிலமோங்கியதென்புலியூரரின் பாதங்
களே. (சங)

பாயும்ப்ரகாசவெண்கோவணங்கீளு பரிந்தணி
யு, மாயும்புனிதநற்பட்டாடைபூண்டிடு மம்பரமாக்,
காயும்புலியதன்பூணும்புயங்கமென்கச்சணியுந், தாயு
ம்பிதாவென்புலியூரின்னணி தங்கிடைபே. (சச)

தங்கமலையைக்குனிக்கும்பதுமன்றலைபிடிக்குந்
துங்கமிகுமனலேந்தந்தெழிக்குந் துடிபிடிக்கு, மங்
கலவன்பர்சிரமேறமாப்பய மாய்க்குமுமை, செங்க
ரம்பற்றும்புலியூரின்றன் றிருக்காமே. (சரு)

கருதியபொன்மலைதாங்குந்தனஞ்சயன் கன்று
றவே, பொருதந்தமையுணர்வோர் தமிழ்மலைக்கு
ப் பூரிக்குநன், மருமலர்மலைசந்தேதற்குஞ் சயம்பெ
றுமங்கைதழுந், திருவளர்பொய்கைப் பெரும்புலி
யூரின் றின்புயமே. (சசு)

புயல்வண்ணனுமஞ்ச நஞ்சமுதாக்கும் புகழ்
பெறுமை, நயமுறவேற்குமரமாதர்மங்கல நாணளிக்
குஞ், சயசாமவேதந் தொனிக்குநற்கண்டிகை தான
ணியுந், தயவாருஞானிகள்குழ்புலியூரின் றன்கண்
டமே. (சஎ)

பெயர்வாம்படியிற்றடுத்துளமுன்பதம் பெட்டப
வத்து, மயர்வாம்படிதவீர்நின் சீர்த்திவாய்பண்ணி
வாழ்த்தவுட, ஸயர்வாம்படிக்கிருகைகொட்டிக்கா
பெயர்த்தாடலென்றோ, வுயர்வாம்படிபுரிதென்புலி
பாகத் துற்றவனே. (௫௬)

உற்றனாயுந்தமைப் பெற்றனாயும்விட்டுறப்பிரி
க,கற்றுவெனவுட்பதறிக்கதறிக்கரைந்துனது,பொ
றாமரைப்பதஞ்சேர்த்தாரறினினர் பொய்யினில்யா
ர, பற்றையலைந்தனேபுலியூரம்பரம்பொருளே. ()

பொருளேசிறந்திடுமாணிக்கமேயன்பர் போத
தில்வா- முருளேயமார்சிகாமணியேமறை யந்தநட
, தெருளேபெரும்புலியூரவனேயெந் திருத்தெய்வ
ம, யிருளேபெருகொளியேவெளியேயுள் ளிருப்ப
னே. (௫௭)

இரும்பொக்குசின்னைவிரும்பிக்கனிவதில்லாம
னந்தான், பெரும்பொக்குநீக்குணைப்பாடாதநாக்கு
ப்பிறழ்துடுப்பாங், கரும்பொக்குந்தாள்வணங்காத்த
லை நாடல்கழிபொறியா,மரும்பொக்குமூலர்குழ்பு
லியூரம ரங்கணனே. (௫௮)

கண்ணெக்குநின்றனைச் சூழாதகான்மரக் கால
தொக்கு, மெண்ணெக்குநாசியுமையோடுனை யறியி
ச்சையில்லகண், புண்ணெக்குநின்புகழ் செல்லாச்செ
வியறப்புற்றதொக்கும், விண்ணெக்குந் தென்புலியூ
ரவனைபவம் வீட்டுவனே. (சூ0)

வீடொக்குநின்பணி யில்லாவுறுப்புகள்வீந்த
மரக். கோடொக்குநின்னன்பர்மேவாதவிடுவெங்கு
ளிகள்வாழ், காடொக்கும்பத்தர்க்குதவாதசெல்வங்க
டற்சலமா, மாடொக்குங்கொன்றை யணிபுலியூரெம்
மகேச்சுரனே. (சூக)

சுருதிமுழங்கும்புலியூரமர்ந்துதுலங்குபரா, சு
ருதிமுள்ளம்பிராணதியாவுங்கழற்றியிரு, ன்ருமட
நீக்கியெனைக்கண்டுனையுண ராதுணர்ந்து, மருவலில்
லாதமருவும்பொருட்டு வரம்புரியே. (சூஉ)

புரியார்கலியெறிதென்புலியூரின் போதமறை,
யிரியாச்சிலம்படிதந்தாய்மற்றொன்றுமெனக்கருளெ
ன், நரியார்கிடக்குந்திருவாயிற் கோயிலுளாயுனைய
ன்பிரியாரிலையருள்வாயிதுவேயென் பிரார்த்தனையே

மேலாமதுரையில் வேதத்தருத்தம் விளம்புமந்த, நாலாமுனிவர்க்கணிபாலின்கீழ்ச்சிவஞானஞ்சொல்லு மாலாலமுண்ணுங்கெளரிகையூட்டு மமுதருந்து லாதரிக்கும்புலியூரின்நிறு வாய்மலரே. (௫௮)

மலர்தலையிவ்வுலகாதிபெங்கேயும் வயங்கும்வகை, வலமறையாரின்றவாவியைவீச மணத்தினையுமிலகிடவேகண்டு கொள்ளுமுயரு மெழின்மருவு, நலமுறுமாகம்வாழ்புலியூரின் னாகையே. (௫௯)

வர்தருஞ்சீர்தருமொன்பான்மணிதரு மின்புதரும், பார்தருந்தேவவரசாதியதரும்பத்திதரு, நீர்தரும்போகந்தருஞானமெய்தரு நிஷ்டைதருங். கார்தருஞ்சோலைப்புலியூரின்நன் கடைக்கண்களே. (௬௦)

கட்செவிக்குண்டலம்பூணும்பணிந்து கனிந்த தொண்ட, ரட்சாமலைதரிக்குமறுமுக னர்மழலை, பட்சமொடற்குமுறைகொளுங்கால படர்கள்புரி, சிட்சவிலக் கும்புலியூரின்நன் றிருச்செவியே. (௬௧)

செவிமுற்பொறியைந்தினுட்பட்டவர்க்குத்திரு
ம்புவதாங், குவியுங்கருத்தன்பருக்கார்மதியிற் குளிர்
ந்திருக்கு, மவிருங்கதிர்மதியங்கியைக் கண்ணென
வாய்ந்துகொளந், திவியத்தலமென் புலியூரின்றன்
றிருமுகமே. (௫௨)

முகளன்குடையவன்காணாமலோங்குமுழுவன்
பரம், பகராடரிற்குஞ்சடைமாமகுடம் பரிக்குமதி, ம
கநாகம்பூணுஞ்சுரதிகுடு மலரணியுஞ், செகநாடியே
த்தம்புலியூரின்றன் றிருமுடியே, (௫௩)

முடியாதபேரொளிவீசும் வெண்ணீற்றுண்மு
ழுகுமிக, நெடிலாந்திசையெட்டுமுட்டித் ததம்புரி
றையுமெங்கு, மடியார்மனத்திற்குடியாகுமானே யத
டரிக்குஞ், செடிகீக்கிவாமும்புலியூரின்றன் றிருவுரு
வே. (௫௪)

உருவத்துமாசை யறுத்திடுந் தீவினையோட்டு
முள்ள, மருவச்சகலமைக்கேவலநீக்குமுன்வைக்கு
மருள், பருவத்தின்முப்பொருள்காட்டுநின்றாளிற் ப
தித்துவிடும், பொருவற்றிலங்கும் புலியூரின்சிறப்
புப்பெயபோ. (௫௫)

பிராணன் பயிலுட்கரணம்புறத்திற் பிறங்குறு
வாய், கிராணஞ்செவிமுதல்யாவும்வசம்புரிசின்றவறி
வொராணம்பெறவருள்வாய்நீடேசவொலிமறையா
ய், புரணம்புகழுந்திருப்புலியூரிற் பொலிபவனே.()

பொலிபுலித்தாளர்சிறப்புலிகோட்புலி புல்லவை
த்தாய், வலிவட்புலிதிரிகைப்புலிபாய்புலி மன்னி
விணம், புலியெட்டுகானிற்புலித்தேம்புகவரும்போ
கருமவீ, டொலிபுலிக்கேதனனுட்டிற்றிகழ்புலி யூர
வனே. (கூடு)

அவத்தைவிலக்குஞ்சிதம்பரந்தில்லையென் றும்
பெயர்கொள், பவத்தைவிலக்கும்புலியூரில் வாழும்
பராபரமே, சிவத்தைவிளக்கு மறைக்கொழுந்தேநற்
செழுஞ்சுடரோ, தவத்தைவிளக்குமுன் பாதாம்புயங்
களென் றன்றுணையே. (கூகூ)

துணைநீருந்நபுகழ் சேர்புலியூரிற்றுலங்குமரா,
வணைநீரும்வெள்ளமெனவாழருடரு மானந்தனே,
ய்ணைநீருந்யொருகுத்திரதாரி யியன்றவுயர், திணை
ந்யாயொருபாவைகண்டாயென் செயலில்லையே.

செய்யார்திருத்தென்புலியூரில்வாழுஞ் செழுங்
கனலங், கையாரெந்தாய்சிவகாமிபுரியுந் சுருணையு
டன், மெய்யாகவென்சித்தம்வந்துறலாலினி மேவு
மெலாம், பொய்யானவைகெடும்யாதோவரிதிதுபொ
ய்யலவே. (சுஅ)

பொய்யோசொலவென்னுவாயிரமொக்கும் பு
ண்ணியர்முன், மெய்யோவுகாக்க வென்னுமைபா
ரும் விதரணத்திற், கையோமுடங்கிடும்வாங்கிட நீ
ளுந் கடையடியேற், கையோபிழைப்பெப்படிபுலியூ
ரம்பொன் னம்பலனே. (சுகூ)

அம்பதினும்வினாவுண்டாய்நடக்கு மவலமெ
ன்றூற், கம்பமின்னம்மையிற் சப்பாணியொக்குமெ
ன்கால்விழியுன், செம்பதலோக்கவென்றூற்குருடொ
த்திடுஞ்செல்லும் பெண்மேல், வம்பலயான்சொல்
வதுபுலியூருறை வண்மையனே. (எ௦)

வண்டாட்டமாய்த்திரிதொண்டேன் மனத்துக்
குவம்பொன்றூற், கொண்டாட்டநல்லவார்வந்திடிற்ச
ங்கடங் கோட்டவினே, திண்டாட்டநீக்குந்தவமெனி
லோநஞ்சுதிச்செயல்கற், கண்டாட்டமாயிருக்கும்பு
லியூரம்பி கரபதியே. (எக)

பதக்கலந்தாதென்புலியூரனேரிதம் பண்ணுதவ
த், திதக்கலந்தாக்குமகங்காரமீனந் தெளிவறனி, ரித
க்கலந்தாழ்கொங்கையாராசைதீவினை யேற்றுசிந்தை
த், ததக்கலந்தாபத்திரையார்பவக்கட றுண்டிடவே.

இடர்புரியாசையினுலேபெருமத் திதெயிர்போ
ன், மடமாரடியன்கலங்கித்துயர்ந்துபின் மாழ்கின
னும், கடல்குமுலகினிலென்போற்றுயர்பிறர் கண்ட
வரார், சுடர்மணிமாடந்திகழ்புலியூருடைத் தொன்
மையனே. (எங)

தொன்மையதாம்புலியூராவெறும்புகள் குழவு
ற்ற, புன்மையதாகியநாங்கூழென வரிப்புண்ணுகிறே
ன், வன்மைகண்மேவுங்கருவிகளாலென்று மாதவந்
தா, னன்மைகளாங்குணந்தாமெப்படியெனு ணண்
னுறுமே. (எச)

நண்ணும்பெருமைத்திருப்புலியூரடுவெலியி,ல
ண்ணும்புழுவெனத் தீவினையானின் றழுங்குகிறேன்,
மண்ணுறுமாநிலத்தேயடியார்க்கு வழங்கியவத், தண்
னுறுநல்லருளிற்சிறிதாயினுந் தந்தருளே. (எடு)

அருடான்ற ராமலிருந்தாலுமுன்னை யகலுவ
னே, பொருடாண்கொடாதிருந்தாலுமிருந்த செம்
பொன்னுடையார், வருவாயில்காத்திங்கிருப்பர்கண்
டாய்வறியோரதுபோன், மருவார்மலர்ப்பொழில்சூ
ழ்புலியூரில் வளர்பவனே. (எசு)

வளர்புலியூரபுகழ்தலிகழ்தலெம் வாய்வழக்கங்,
குளநேருளசற்றுமீயாதிருக்கிற் குறைமதிய, னிள
மானிடன்மெய்வெளுப்பவனுட்டை யெடுத்தகருங்,
களவனெய்த்தோலன்குணமிலியென்று கழறுவனே

கழைக்கையென்னவளர்புலியூரிற் கனச்சபைப்,
பழையவனே தனித்தானத்திருக்கினும்பாழ்மனந்தா,
னுழைநரிபோல வெளியேவிடுமெனை நோக்கியதை,
முழையிலுறங்குமதுபோலிருக்க முடித்தருளே. (.)

முடியாதவாழ்வுதரும்புலியூரெம் முழுமுதலே
படியாரனுபவங்குறுதல்வேதமொ டாகமம்பல், ப
டியான்முழக்குதல்கேட்டும் பதாம்புயம் பற்றற
வே, படியாதனிக்கொடும்பாவியெதற்குப் பிறந்த
னனே. (எசு)

பிறங்குமுலகம்புகழ்புலியூர்ப்பா பிட்டமதை,
யுறங்கெனவேதட்டத்தட்டக்கிளம்பியுறமகப்போ,
லறங்கழி போதத்தைநோக்கித்துரியத் தணைந்துசும
மா, விறங்கியுறங்கச்சொலச்சொலமேலெழு மென்
செய்வனே.

(அ0)

செய்குதல்செய்விக்குதலறுங்காந்தச் சிலையத
ன்முன், வயகுயிரும்புகள்சேஷ்டித்தலென்ன வளரு
முன்மு, னுய்குதல்செய்யைந்தொழிலெழுவாழ் புலி
யூரவனே, மொய்குறைபேனுளந்தோன்றிடு மெண்
ண முடித்தருளே.

(அக)

அரியபொன்னேருழுஞ்செய்ப் புலியூர்ப்பொது
வாடியவா, கரியறிவாகிவிளங்கிடுமென்னைக் கலங்
கொள்பெரும், பெரியவறிவுருவாகியவுன்னிற் பிறங்
கவைக்க, வுரியதல்லாமற்சடத்தொடுகூட்டு மொழு
ங்கதென்னே.

(அஉ)

ஒழுங்கறியாதுசுற்றறிவாளர்க் குரைத்துநன்
மை, பெழுங்கருத்தாக்கிவிடலேபெரியர்க் கியல்பது
வா, மழுங்கமலத்தெனைக்கூட்டிவருத்த மமைத்தன
ன்றோ, செழுங்கமலத்தடஞ்சேர்புலியூர்ப்பெருஞ் சி
ற்பானே.

(அங)

பரிவுறுமன்பர்கள்வாவமழித்தலிற் பலகொலையன், கரிசுறுதியர்க்கிரங்காமையானங் கருணையில், னிரிவறுஞானிவினையைமற்றோருக் கிடலினெறிக், குரியனல்லோனெனவாயினேநீபுலி யூர்க்கிறையே.)

இறகார்கிளிப்பரி யோன்மலர்தூவ வெரித்ததனான், மறமார்கொடியனுங்கல்லெறிந்தார்க்கு வரந்தலா, லறியாதபித்தனுமஞ்ஞானமொன்றறி யாமையினும், பிறியாமடவனுநீபுலியூரெம் பெரியவனே. (1)

பெரியார்களுடும்புசழ்புலியூர்கொளும் பிஞ்ஞகவுள், னெரியாம்வடவையுந்தூராதகுக்கி யெனுமவனு, மரியாவிடர்ப்பலநோயாஞ்சலமு மருவுடலா, மிரியாக்கடறள்ளிவைத்தாய்க்காயிலென் றேறுவனே.

வனமுறுநல்புலியூர்ச்சபைநட மன்னவனே, யனலெனுங்கோபப்பெருங்குமகங்கர மாமலையும், பனவருகாமவகலமுந்திமையென் பள்ளமுமார், சனனத்தனுநெருப்பாற்றில்விட்டாயென்று தாண்டிவனே, (28)

தாண்டவஞ்செய்யப்புலியூர்ச்சபையைத் தகுமி
டமென், றுண்டவனேயுண்மலமாயிருளு மஞர்வி
னையா, மேண்டழைகுப்பையுங்காமாதிகளெனு மீ
வகையு, மீண்டயதேகச்சிறைபூட்டினவிட லெத்தி
னமே. (௮௮)

எத்தின முந்திகழ்தென்புலியூர வினக்கருவி, வி
த்தியைதாருவுங்காமாதிதுஷ்ட விலங்குமடர், தொத்
திமொபைவனத்தறியாமைத் தொடர்தளைத்துக், கத்
திடுமென்னைக்கிடத்தினையென்று கடப்பிப்பையே.

கடவாதகாமக்கடலுமகந்தைக் களஞ்சியமு, ம
டமவையேற்றங்கலமும்பெரும்பொய் மமதைவித்
து, மிடர்விளைபூமியுமாயினனேயென்னி லெப்படி
தான், சடமறுஞானமுண்டாம்புலியூரொஞ் சபாப
தியே. (௯௦)

பதிவிசவாச மறையோர்கணீசர் பதியினிலே,
வதியார்கள்போல வராகங்கொலைமை மடமுதலாப்,
பொதிவாகுமென்னுளநீவீற்றிராயென்று புந்திகொ
ண்டே, னெதினாலினியுய்குவேன் புலியூருறையெந்
தெய்வமே. (௯௧)

மேலேறலைபுரியாற்றினிழகரை மேவுமரம், பேர
லேயிருக்குமுடம்புரினையென்று புந்திகொண்டி, கோ
லேகிரும்விழியார்நிலம்பொன் குறித்தலைந்தேன்,
பாலேகிர்பொடியாய்புலியூருட் பத்திரனே. (கூஉ)

பத்திரமாதிரிகொண்டுபூசைப் பணியியற்றா
ப், புத்தியனோன்றிருப்பதங்கூடிப்புணர்வுறுவேன்,
வித்தியுறுமருளாற்கூடவேண்டிடும்வேறுமுண்டோ,
வுத்திகொணூல்வலர் சூழ்புலியூர்ப்பொது வுற்றவ
னே. (கூஉ)

உற்றாரைம்பில னூராரைநம்பில னுள்ளபடி,
பெற்றாரைநம்பிலன் பிள்ளைபைநம்பிலன் பேசினு
ல், கற்றாரைநம்பிலன் மற்றோரைநம்பிலன் காணு
டிப், பொற்றாமரைநம்பினேன் புலியூருடைப் புண்
ணியனே. (கூசு)

புண்ணியமார்க்கஞ்செலுத்திடில்யாவர் புகாத
வரோ, வண்ணியநீயறிவித்திடில்யாரறியாதவரோ,
வுண்ணியதந்திங்கருத்திடில்யாவருணாதவரோ, நண்
ணியநீயுரையாய்புலியூரெங்க னாயகனே. (கூடு)

நாடிற்றிலேனடி நம்புகிலேன்வந்து நண்ணுகி
லேன், நேடிற்றிலேனன்பிற்பாடிற்றிலே னுனைச் சி
த்தத்திலே, கூடிற்றிலேன்மிக்க வாடிற்றிலேனன்பர்
கூறுபணிக், கோடிற்றிலேன்விழலுக்கிறைத்தேன்பு
லி யூரவனே. (கூசு)

அவமேவுமூல மலப்பேய்புணர்ந்திங் கறிவிழந்
து, பவமேவினேனினியாபினுமேழையைப் பார்த்த
ருளிக், தவமேவுஞானமெனும்பெண்புணர்த்திச் சக
சமுடன். சிவமேவ நீயருள்வாய்புலியூருறை தேசி
கனே. (கூஎ)

தேசாசரணங்கிரீசாசரணஞ் செகமெவைக்கு,
மீசாசரணஞ்சபேசாசரண மிடங்கொளுமை, நேசா
சரணநடேசாசரண நிகழ்புலியூர், வாசாசரணஞ்சர
ணஞ்சரண மதுமலர்க்கே. (கூஅ)

மதியாப்பிழையும் பணியாப்பிழையும் வளருநி
ன்சீர், துதியாப்பிழையுங்கனியாப்பிழையுந் தொடர்
ந்துனையுட், பொதியாப்பிழையு மற்றெல்லாப்பிழை
ம் பொறுத்தருள்வாய், தீதியாப்பிழைதவிர் தென்பு
லியூருட் செங்கதிரே. (கூக)

செங்கொடைமேவுநின்றென்புலியூர்வெல்க ழீ
 ர்கள்வெல்க, பங்கொளிர்நல்லருள்வெல்கமன் றான
 றிய பாதம்வெல்க, வங்கொடமைசெங்கரம்வெல்க
 வெல்கவலர்முகமெய்ப், பொங்கொளிதான் வெல்க
 வெல்கவெடுத்திமும் பூம்பதமே. (ஈ)

புலியூரந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆன் புறுமாலை

கலிவிருத்தம்.

சுத்தமாநிகழும் பரஞ்சோதியே
 முத்தமாநிறை யுஞ்சிவமோனமே
 புத்தமாரரு ளன்பர்கன்பூதியே
 சித்தமாரொரு சிற்சபைத்தெய்வமே. (க)

மேய்பொன்னம் பலத்துள்விளங்குறுந்
 தாயனானச் சுடரொளியேயருட்
 டாயமர்ந்தபங் காளதயாநிதி
 காயமாதி கடந்தொளிர்கர்த்தனே. (உ)

அஞ்செழுத்துணர்ந் தோதியதிதமாய்
விஞ்சிநின்றவர் மேவுவரென்பது
பஞ்சவக்கரப் பைம்படிமேனடஞ்
செஞ்செவேசெய்து காட்டிடுஞ்சிலனே.

(௩)

தேகமாலய மாருயிர்சிற்சபை
வேகபோத மிவிரந்தமுயலக
னாகவேநடஞ் செய்தறிவித்திடென்
சோகமோகந் தணியச்சுயம்புவே.

(௪)

நெஞ்சமார நினைக்கவுனகழ
லஞ்சுறேலென் றருளொடும்வந்துதாட்
கஞ்சமீகுவை கன்றினுக்கானெனப்
பிஞ்சுமாமதி சூடும்பெண்பாகனே.

(௫)

கடவுளென்றுனைக் கண்டிங்கடைந்துயிம்
மடமையென்னை வருத்தன்முறைமையோ
படருமாயைக் கதீதபராபரா
கடருஞான சிவானந்தச்சோதியே.

(௬)

திண்மைமாயை நிகழ்த்துஞ்செயலினு
லெண்மையாகி யிளைக்கின்றவேழையேற்
குண்மையாக வொருமொழியோதுவை
பெண்மைமாதிப் பிரான்சிற்சபேசனே.

(௭)

தெய்வமாக்கரு ணைக்கடலேசெழுஞ்
 செய்யபாத மனத்துஞ்சிந்தியே
 னுய்வதொன்றுரை யாடினும்பணி
 செய்தமுத்தி பெறுவதுதிண்ணமே. (அ)
 பித்தனாக்கி யலைவிக்கும்பேய்நெஞ்சே
 சுத்தமாக்குஞ் சிவனடித்தொண்டிற
 மத்தம்விட்டுத் திரும்புவைமாய்விலிச்
 சித்தவிற்பம் பெறுகுவைதீர்வையே. (சு)

சித்தமாநமை யாட்கொளநின்றசி
 ரத்தனார்பதத் தன்புடனிறற்பே
 லித்தனாக்க ணுவமையுனக்கிலென்
 றெத்தினத்தினங் கூறுவனென்னெஞ்சே. (ய)

தீர்த்தமார்க்கந் தெளிவுறச்செப்புகேன்
 கூர்ந்தவேல்விழி மாதகாக்கூடிடா
 தார்ந்தசெஞ்சடை யப்பனடியிணை
 சேர்ந்துநிர்ச்சல மாயிருசித்தமே. (கக)

சோதிநாதன் றிருவடித்தாமலர்
 நீதியோடு நினைத்திலெஞ்சமே
 பிதியாகி புரியும்பெருஞ்சமற்
 சியாதியம்புவை கூறுதியென்முனே (க௨)

அட்டமூர்த்தி செம்பாதமணைந்துறீஇ
முட்டிலாதவ னுதியமுன்னிலைச்
சுட்டொழிந்திடு நன்னலந்தோயலாங்
கட்டமும்மிலை கண்டுகொணஞ்சமே.

(க௩)

உன்னையன்னிய னென்றுமுலகத்து
ளன்னமென்னடை மாதராயாருயி
ரொன்னவுமுனச் செய்கின்றதேமலம்
பின்னையென்னிற் பிழையிலைபெற்றனே.

(க௪)

காயமியானெனுஞ் சிந்தையுங்கன்மத்து
ளையகாதலு மாக்குமிருண்மலர்
தேயவேயருள் செய்துசிரத்தினிற்
றாயசேவடி சூட்டுசுயம்புவே.

(க௫)

பாலடித்த வரைக்கொலியாப்பகர்
கோலநின்கைத் தழறகிக்காதுகொன்
மூலமாமலக் காட்டமுமுமையுங்
காலவக்கினி ருத்திரகர்த்தனே.

(க௬)

சிற்றினங்கள் செறிவுறச்செய்தலும்
பற்றிவின்று குலஞ்சொலப்பண்ணலுஞ்
செற்றகன்மங்க ளையெனைச்சீறிடே
லற்றவர்க்கரு ளம்பலவாணனே.

(க௭)

பூமலர்த்திருப் பாதம்புகாவணந்
தீமலத்தி னழுத்தல்செருக்கிகழ்
வாமவைக்கு மிடந்தாலார்வினை
நாமமுங்கெடச் செய்வனடேசனே.

(௧௮)

ஏறுவெண்பட மீதமூக்கேயென
ஏறுகன்மநெருப்பை யெழிற்சடை
ஏறுகங்கை யவித்திலையீதென்ன
ஏறுவாழ்வுற வேறியவெந்தையே.

(௧௯)

தோன்றுகன்ம முயலகன்றுஞ்சுற
ஆன்றுபாத மிதிக்கவொணுதுகொ
லான்மநின்பதத் தன்பொடருச்சனை
தான்றழைத்திடச் சங்கரசம்புவே.

(௨௦)

தேகமாதிய வாய்நின்றுதேசிகன்
பாகமாக்கும் பதங்கள்வணங்கயா
னேகினுண மியற்றுவதிங்குறீதி
மோகமாயென் செங்குவன்மூலனே.

(௨௧)

நாமரூபங்க ளாகிரலிவுசெய்
வீமமாயைகள் வீழ்வுறச்செய்குதி
பூமலர்க்கழ னம்பியபுன்மையேன்
சேமமேவும் படிக்கருட்செவ்வனே.

(௨௨)

விறலிலென்னறி வென்னுமுனிவன்மேற்
கறுவுமாயை யெனும்பெருங்காலன்மாய்
வுறவெடுத்த பதத்தினுதைத்தரு
ளறம்வளர்த்தவள் பங்குறுமையனே.

(௨௩)

பித்தனையெனப் பேசும்வன்றொண்டனார்
வைத்தவெண்ண முடித்தனைவள்ளலே
சுத்தனையெனக் கூறியுந்தொண்டன்மேற்
சித்தநீயிரங் காததுசெவ்வையே.

(௨௪)

நிந்தியேன்பொய்ச் சுகநினைவாழ்த்திலேன்
வந்தியேன்மலர் கொண்டுன்மலரடி
சிந்தியேனுன்வடிவஞ்சிறுமைசேர்
புந்தியேன்பிழை நீத்தருள்போதனே.

(௨௫)

மொழிவதுன்செப முன்னனின்சிந்திப்பென்
றொழில்கணின்றொழில் காணனிற்காண்பதா
நிழல்செய்யுள்ளத் தடைத்திடினீயெற்குன்
கழல்கிடைப்பது திண்ணங்கருத்தனே.

(௨௬)

எனதியானென வெண்ணியவென்னுளம்
வினவிலேழ்பிறப் பாகும்வியன்கட
றனிலமுத்துமென் றஞ்சினன்றஞ்சமென்
றுனையடைந்தனன் காத்தருளும்பனே.

(௨௭)

இருப்பைக்காந்தம் வலித்திழுத்தாலென
வருஞ்சயம்பிர காசவடிகளாக்
கருங்கனெஞ்சனை யாட்கொள்கருணைக்குத்
தருங்கைமாறுள தோசிற்சபேசனே.

(௨௮)

ஒப்பில்வேதச் சிரத்தொளிருன்பதத்
தப்பிலுப்பென வத்துவிதம்பெறப்
பொற்பியைந்தவ னுக்கிரகம்புரி
மெய்ப்பில்வைப்பி விலங்குறுமீசனே.

(௨௯)

ஆமைபோலேந் தடக்கிச்சித்தாகயான்
ஆமைபோலுண் ணினைந்தருள்செய்குவை
ஆமைபோல்வடி வாமச்சுதன்றொழும்
ஆமைபோற்புறந் தாளுமைக்கன்பனே.

(௩௦)

வேட்டுவன்றனைக் கன்டுவினையினேன்
பூட்டுமெய்ச்சிவ யோகம்புரியும்போ
தாட்டுகின்றதவ் ஆழதறச்சுட
ருட்டுசூட னெனச்செய்வையும்பனே.

(௩௧)

ஏயவின்னு மிரங்காமையாதினாற்
பேயன்மீதிற் பிழையிருக்கின்றதோ
மேயவன்றொண்டர் முற்சொல்விருப்பமோ
வாய்மலர்ந்துரை யம்பலவாணனே.

(௩௨)

பஞ்சரத்திடைப் பட்டவிலங்கெனப்
பஞ்சகோசக் குகையகப்பட்டுத்துன்
பஞ்சகத்துழல் வேன்பெறல்பண்பதோ
பஞ்சலர்க்கிடர் தீர்த்தபரமனே.

(௩௩)

கங்குலும்பக லுங்கடந்தோர்நிலை
தங்குநிஷ்டை புரிந்ததவர்க்கலா
திங்கிலங்குண்டென் றோடுவர்க்கெட்டிடா
யெங்கும்பூரண மாகிபவன்பமே.

(௩௪)

குடும்பபாரந்தலைக்கொண்ட கொள்கையா
லிடும்பைகொள்கல மாயினனேயினி
யுடும்பெனப்பம் றுறச்செய்தியுன்னன்பு
நெடும்பணப்பணி பூண்டநிமலனே.

(௩௫)

வாயினாற்கிண றுகெட்டவாமென
வாயினேன்புவி மீதிலலைவுற்றேன்
கூயினேயென யாண்டுகொள்வாய்குணத்
தாயினும்பெரு கன்புறுதந்தையே.

(௩௬)

ஊரும்பேரு மிலாநிலைபொன்றியான்
ஊரும்பேரு முருவுமொழிக்கநீ
ஊரும்பேரு முருவுங்கொண்டாண்டனே
ஊரும்பேருங் கடந்தொளிரும்பனே.

(௩௭)

உணருஞ்சித்தது நியுணர்விக்குஞ்சித்
திணையில்யாமென வோதினெயென்னறி
வணையவின்னுன் னருள்கொண்டணையச்செய்
குணமுடனரு னம்பலக்கூத்தனே. (௩௮)

கைத்தனின்மணி யின்னெனைக்காட்டியே
மொய்த்திடானவ மூடத்தழுந்திய
தொத்தியானருட் டேவெளியூடுற
வைத்தல்வேண்டு மகாகயிலாசனே. (௩௯)

நந்தியாதி சிவகணநாதரும்
வந்தியாரிற்க மன்றின்மகிழ்வுட
ன்ந்தியாரிறத் தண்ணல்செயுந்நடஞ்
சிந்தியாரின்று தாழ்ந்திருசித்தமே. (௪௦)

கொன்றைமாமலர் சூடிநடங்கொடு
மன்றின்மேவுஞ் சிவபெருமானடி
யின்றுசிந்தனை செய்வையேலியாவரு
மென்றும்வாழ்த்த விருப்பையிதயமே. (௪௧)

ஒளிருநின்முன் மழுதழுப்புற்றநாப்
புளகிதாங்கம் புரண்டெழுநீர்விழி
தளருநன்னெஞ்சு மாய்நிற்கச்சுற்றுநீ
கிளர்கடைக்க னருள்செய்கிரீசனே. (௪௨)

என்னிணைக்கை யிருகமலங்களு
முன்னிடுள்ள மரையுமுகமதிச்
சன்னிதிக்கட் குவியாததென் னசாம்
றின்னிலாவுறுஞ் செஞ்சடையீசனே.

(சக)

ஏவிற்கல்லை யெறியத்தயைசெய்தாய்
பூவைத்தூவப் பொடித்தனையாதனிற்
காவதைக்கண் டியற்றவறிவிலைக்
கூவியாள்வதுன் பாரங்குணக்குன்றே.

(சச)

சூத்திரன்கரத் தன்றித்துடிக்குமோ
கூத்துப்பாவைய தென்னவினைகள்கொண்
டார்த்தெனைப்பிடித் தாட்டுவையாதலின்
பூத்தவென்றொழி னின்னதுபுங்கனே.

(சரு)

சருவமுஞ்சிவ மென்னத்தனிமறை
பருவமில்லவ ரல்லவென்பாரதைப்
பொருளதாகக் கருதுறுபோதம்போய்த்
தெருளதாகிடச் செய்வையமலனே.

(சசு)

செறியத்திபஞ் சிதையுமிருளென
வறிவதாகி நிலைக்கவறிவின்மை
சிறிதுமின்றெனச் செப்பினையந்நெறி
பொறியிலேனணை யச்செய்புராணனே.

(சஎ)

சுற்றியைந்த சுறங்கெனச் சூழ்சுகம்
பற்றியிங்குழல் கின்றவிப்பாழ்மன
மற்றிலங்கு துரியத்தனைவனோ
வுற்றினன்கட் கதினொனவும்பனே.

(சஅ)

சுகலகேவல மாம்பகல்சாரிரா
வகலநீக்கி யுணர்வினடைவியும்
பகலிராவு மிலங்கிடும்பண்புசெய்
நகலுஞான மயனயனங்கனே.

(சக)

பிரியவென்னை யலைக்கும்பெருங்காம
மெரியுமாறு புரிந்திலையீதென்ன
திரியும்வல்லமைக் காமனைத்தீக்கிடு
மரியதாமெய்து ஞானவழற்கனே.

(சௌ)

கோதிலுண்மையோர் வாக்கியங்கூறுதற்
போதமற்றுறு போதவனானும்
போதமற்றொளி ரும்மெனப்பேசிய
சீதநற்றிரு வாக்கெனுஞ்செல்வமே.

(சுக)

பற்றுடன்புக லும்விண்ணப்பத்தினைச்
சுற்றுமேற்றுக் கொளவகைதக்கதோ
ஞற்றநீங்கிய நால்வர்சொலுட்கொண்ட
செற்றநீங்குந் திருச்சிரவங்கனே.

(சுஉ)

மேவுமாதர் விழிநஞ்சுடர்ந்துமேற்
 றுவிடாதெனைக் காத்தருள்வாய்சற்றுத்
 தேவராதி பெவருந்திகழ்ந்துமக்
 காவல்செய்திடு நன்னீலகண்டமே. (௩௩)

எனக்கியாரு நிகரிலையென்றன்ப
 ரினத்தைத்தூடித் தவமதித்தென்மன
 வனத்துலாமத மாவையுரித்திடு
 சினத்தியாணை யுரித்தசெங்கைகளே. (௩௪)

வேதமாகம மேவுஞ்சமரச
 போதவாசக மென்னுட்பொறித்திடு
 வாதமற்றொளி ருந்திருவாசகன்
 காதலாவெழு துந்திருக்கைகளே. (௩௫)

நெறியதாக நினைநினைக்கின்றவிச்
 சிறியனுள்ளமென் செங்கமலத்தினை
 யறியுந்மிதிக் காமையழுக்தோ
 செறியும்வேதச் சிரத்துச்செம்பாதமே. (௩௬)

மும்மலங்க ளெனும்பகைமுடர்க
 டம்மதங்கெடச் சூலந்தாக்காதுகொ
 லம்மையாணைப்பவ கொன்றிலணைத்துறுஞ்
 செம்மலேகரு ணைப்பெருந்தெய்வமே. (௩௭)

ஆனையீருரி போர்த்தாடுநீயென
தூனுடம்புபோர்த் தாடவொணுதுகொல்
வானம்வாயு நெருப்பறன்மண்ணொடு
பானுவிந்துயி ராகும்படிவனே.

(௫௮)

என்பைப்பெண்ணுரு வாகச்செய்யென்கிலை
யின்பச்சம்பந்த ரென்னவென்புன்புல
னன்புலனாகச் செய்யெனுநாயினேம்
கன்புதந்திலை நீதியென்னையனே.

(௫௯)

தெப்பமாக்கல்லைச் செய்யெனக்கூறிலை
யப்பொன்னப்பொய் யைம்புலமாகின்ற
வொப்பினீரி னழுந்தாமலுள்ளமி
தப்பச்செய்யெனக் கூறினன்சம்புலே.

(௬௦)

கராவிழுங்கு மதலையைக்கான்றிடப்
பராவுசந்தரர் பாடற்கிரங்கினை
விராவஞ்ஞானம் விழுங்கறிகைத்தரத்
தராததுந்தயை நீதங்கொல்சம்புலே.

(௬௧)

இங்குவைத்த தெடுமென்றுரைக்கவுந்
துங்கநற்பதஞ் சூட்டினைதொண்டர்க்கு
மங்குமென்கிரஞ் சூட்டெனவாழ்த்தியுந்
தங்கநீயரு ளாததென்சாமியே.

(௬௨)

நரியைமாப்பரி யாகநடத்தின
தரியதன்றி யெனையருளாக் குதல்
பெரியதன்றரு ணைக்கம்பெருக்குநீ
புரியுமீனெனச் சைவபுராணனே.

(௯௩)

வலியப்போய்வாத ளூரையாண்டனை
வலியத்தொண்ட னெனவந்துமாண்டிலா
யலியொடாண்பெண் னாகிலமுமாகியவ்
வலிகளாகிய வல்லவாமைபனே.

(௯௪)

ஆர்கல்யாணமென் றேயழைத்தன்பனா
ஆர்கல்யாண மளித்தவர்கூனமும்
ஆர்செந்நாவுக் கரசின்றுறவுநீ
ஆர்தரப்புரி யேழையர்க்கப்பனே.

(௯௫)

நாதராகிய வாளுந்நட்பது
மோதுவாத புரீசர்தம்முள்ளன்பு
நீதமாவெனக் குற்றிடநீநினை
போதமுத்தி யளிக்கும்புராணனே.

(௯௬)

நன்மையார்பல நூல்வலர்நல்லவர்
நன்மைஞானி யிலாத்தலநேர்மனந்
தன்வயத்தலை யாது மச்சாற்றுவாய்
தன்வயத்தவ னாகியசம்புவே.

(௯௭)

காயஞ்செங்கதிர் நீங்கியகண்ணுல
காயினேனுன் நருளணையாமலே
மாயையால்வரும் யாக்கைமன்னுதொளிர்
தூயமேனிய அகுஞ்சுயம்புவே.

(சுஅ)

பயன்செயேதுபற் றுதிவனோடிங்
கயச்சுவான மெனக்கடிதேயலைந்
தயர்ந்தனனுனக் கன்புசெய்யாமலே
யியற்கைஞான முடையவெம்மீசனே.

(சுஆ)

வெற்றுமண்ணெடுக் குங்கரம்வெட்கவே
பந்துபாசக் குடும்பபாரஞ்சுமந்
துற்றினைத்தம் விடுக்குமுணர்விலேன்
முற்றுணர்ந்தவ அகுமுதல்வனே.

(எ0)

காசநீங்கிய கண்கதிர்கண்டிடு
மரசைநீங்குயி ரண்டனைக்காண்மெனப்
பேசமுண்மை யுணர்ந்தும்பேயாயினேன்
பாசநீங்கு மியல்பிற்பரமனே.

(எக)

நதியின்மரர்க்க நடந்துகடற்புகுங்
கதிகொணீரொைக் காதனெறிச்சென்று
புதியசென்மம் புகாவகைபோதிப்பாய்
முதியபேரருண் மேவியமுத்தனே.

(எஉ)

முடிவிலின்னலஞ் ஞானமுகிலினான்
முடிவில்காலங்கண் மூநிபட்டே னினி
முடிவின்ஞான மருத்துவைமொய்த்தருண்
முடிவிலாற்ற னிறைந்தமுநிவனே. (எங்)

வரம்பிலாவெறும் புள்ளினுங்குழை
வரம்பில்காலமைங் கோசத்துண்மாழ்கினேன்
வரம்பிலின்பத் தினிவைத்துக்காத்தருள்
வரம்பிலின்ப நிறைந்தமகேசனே. (எசு)

ஆரும்பெறற்கொந் யாக்கையைப்பெற்றும்யான்
பருங்கல்லாவற ளாங்குளம்பட்டவெம்
மரந்தமக்குமொப் பாயினன்மன்னருள்
சுரந்தளிப்பை யுயிர்க்குத்துணைவனே. (எரு)

இச்சகத்துட் கருடனையெண்ணவே
வைச்சகத்துள் விடங்கெட்டுமாய்தல்போ
னச்சியச்சிவ நாமெனப்பாவிக்க
நிச்சயம்மல நீங்கிடுநெஞ்சமே. (எசு)

பொன்மயக்கிரி சாரும்புன்காக்கையும்
பொன்மயந்தனைப் பூண்டுறுபெற்றிபோற்
சின்மயந்தனைச் சிந்திக்கச்சிந்திக்கச்
சின்மயம்பெறு வாயுண்மைசித்தமே. (எஎ)

கண்ணிலாதவர் செம்பொருள்காண்பரே
 லண்ணலார்வடி வைச்சிந்தியாதவ
 ருண்மையாகிய முத்தியுறுவரே
 திண்மையாகிய வென்றுணைச்சித்தமே.

(எஅ)

வெய்யகாம வெகுளிமயக்கமு
 னையநின்னரு னூட்டம்புரிந்தரு
 னாய்வனுண்மை யுரைத்தன ன்சிற்சபைச்
 சைவஞான நடம்புரிசம்புவே.

(எக)

அறிவெனுந்தனு வாங்கியருளதா
 மெறியுமம்புகொண் டேய்விடயங்களாஞ்
 செறியுங்கானஞ் சுழலுஞ்சிறுமன
 மறியைக்கொல்வதென் றேழையன்வள்ளலே.(அ0)

கடசலத்தினைப் பற்றிநற்கங்கைதோய்ந்
 திடல்விடுப்பவ னென்னச்சரியாதிப்
 படரழுந்திமெய்ஞ் ஞானப்பகத்தையான்
 விடலிலாவணங் காத்தருண்மெய்யனே.

(அக)

நேசித்தைந்தெழுத் துள்ளலினெஞ்சமு
 மாசிலாத்துதி சொல்வதில்வாக்கதுந்
 தேசிகன்பணி செய்வதிறேகமும்
 வீசுவர்க்கட லொக்கும்விடங்கனே.

(அஉ)

வாளிலங்குமெய்ஞ் ஞானமதகரி
தாளிருத்திச் சரித்தலிலுள்ளமு
மீளியக்கம் விபூதியிலங்கமுங்
கோளிலாப்பொறி யெரக்குங்குணக்குன்மே. (அ௩)

நலமொடையமிட் டுண்டிலனானிலத்
துலவுமன்பர்க்கொன் றீந்திலனோங்குறும்
பலமிலாமர மொத்தனன்பாவியேன்
பொலம்பொறுத்தருள் சைவபுராணனே. (அ௪)

சுடர்த்தஞானச் சுருதிகளோதியுங்
குடத்துத்தீபத்தின் கொள்கையதாகினேன்
றடத்தினுச்சிறந் றீபத்தின்றன்மையாத்
திடத்தினல்லறி வோங்கச்செய்சித்தனே. (அ௫)

குருப்பிரான்பதங் கூடிக்கிடப்பனே
விருக்குமெய்ப்பொரு ளெய்தப்பெறுவனே
வருட்கணன்பர்க் கடிமையதாவனே
மருட்கணைற்குரை கூறுமஹேசனே (அ௬)

பாசமாமுப்பத் தாறும்பறிப்பனே
தேசனைக்கொண் டெனைத்தெரிகிற்பனே
நேசவுன்பதத் தன்புடனிற்பனே
பேசுவாய்ந் பெருஞ்சிற்சபேசனே (அ௭)

பஞ்சகோசப் பகையையொழிப்பனே
 பிஞ்சுசாக்கிய தாகமிளிர்வனே
 விஞ்சுநின்னில் விரவிக்களிப்பனே
 செஞ்செவேயுனா சிற்சபைச்செல்வனே

(அ ௮)

பாம்புக்குப்பசுப் பாலளித்தாங்குட
 லோம்பிரின்றிங் குழன்றலைந்துற்றியான்
 சாம்பினேனோர் சகரயமுங்கண்டிலேன்
 பூம்பதத்தைக் கொடுப்பைபுராணனே.

(அ ௯)

அறிவுமூடறி யாமையுமாக்குறுஞ்
 செறியுமாயைஞ் ஞானமுந்தேய்ந்திட
 நறியதாம்பத்தி ஞானமுநல்க்மெய்ப்
 பிறிவின்முத்தி யருள்பொற்பினாகனே.

(௧௦)

நச்சுநாம முருவநமுகவுஞ்
 சச்சிதானந்த மாகச்சருவமு
 மிச்சடற்கினித் தோற்றவுநீயிரங்
 கெச்சடச்சித்து மாத்திகழீசனே.

(௧௧)

சாக்கிராதி யவத்தைகடாண்டியா
 னோக்கிடாதுனை நோக்குற்றணையமா
 வாக்கியம்புகல் வாய்வளரன்பர்தம்
 பாக்கியப்பொரு ளாகும்பரமனே.

(௧௨)

வள்ளலைப்பர மேசனைவன்கழு
முள்ளனைச்சங் கரன்றனைமூதருள்
வெள்ளனைக்கரு தாதலைவிணரை
யுள்ளக்கம்பிக்குங் கம்பிக்குமுள்ளமே.

(௧௩)

அனைத்துமாகு மமலனைச்சம்புவைப்
புனற்சடாடவி யானைப்புராணனை
மனத்துள்ளைத்துன லின்றியவம்பரை
நினைக்கவஞ்சுவ வஞ்சுவநெஞ்சமே.

(௧௪)

ஆணவாதிப் பகைஞ்ஞையம்பல
வாணனைப்பணிப் பூணைவாரிஞ்
சூணைக்கண் டிவப்பிலத்துட்டரைக்
காணக்கூசுவ கூசுவகண்களே.

(௧௫)

பூரணன்றனைப் புண்ணியநீற்றனைக்
காரணன்றனை மாமணிகண்டனை
யாரனைப்பணி யாதவசடரைச்
சேரக்குற்சிக்குங் குற்சிக்குந்தேகமே.

(௧௬)

நினைப்புட்டோன்று நிகிலப்பவஞ்சமந்
நினைப்புஞானத் துதித்துநிகழ்வதால்
நினைப்புஞானத் தொடுங்கிடநீயருள்
நினைப்புக்கப்புற நிற்குநிமலனை.

(௧௭)

அரித்தப்பொன்னெடுக் கும்மரிப்பாளன்போல்
 விரித்தவாறத் துவாக்களேவீழ்த்தியே
 பரித்தெடுத்தெனைக் குஞ்சிதபாதத்துட்
 டரித்திருக்கவைப் பாய்சிற்சபேசனே; (சுஅ)

கல்லெறிந் துங் கரமெறியாரொன
 வல்லற்பாச மகற்றியரூனம்யான்
 புல்லநல்லருள் செய்குவைபுங்கமார்
 தில்லைமன்று ணடம்புரிசிலனே. (சுசு)

தனையன்கையினி லோர்பொருடந்தமூன்
 பினையிரந்ததைப் பெற்றிடுந்தந்தைபோல்
 வனையுடம்புமூற் றந்துபின்வாங்கநீ
 புனையுமூவுருக் கொண்டனைபோதனே. (சுஊ)

அன்புறுமாலே முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரை-சொக்கலிங்கம்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

இருக்குமுதலெக்கலையு முற்றவுணர் வுற்றறிவி
ருக்குமமர்க்குமிக்க, விடக்குசெய்தைத்தியர் வசித்
துறவுழித்தரு மிரைத்தியைவர்க்கடலது, முருக்கு
மகிரிப்புற முறத்திரியருக்கனெ டுப்பதிசெலப்பதி
விடா, துத்துங்கமத்தப்ர மத்தப்ரசித்தத்வ முறுவிந்
த்ய பருவிந்தமும், பெருக்குமலயத்துளவகத்தியரட
க்கடல் பெறக்கிர்பைகொடுக்கும்ப்ரபு, பிஷணமில்வி
ஞ்ஞதா பேரஷணவள்க்ஞதா பேஷணதயாபூஷண,
மருக்குவிசுபத்மச ரணப்ரசாதம்பிரியர் வாழப்ரசா
கிப்பவா, மறைநற்கலிங்கமிவர் நிறைகைப்புலிங்க
வெரி வளர்சொக்கலிங்கசிவமே . (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச ச சி த ர ன ற் த ம்.

ஷெ விருத்தம்.

நிற்பந்தரிக்கக நிராமயநிரஞ்சன நிராகிர்தம்பரி
பூரண, நிரதிசயநிஷ்களம் பாமார்த்தமுக்தமய நிஷ்

கம்பநீதமதுலஞ், சிற்பரமசங்கிரித் குணநிராலம்ப
ஞ்சிதரகாசநிகர்வவசனா, தீதம்விபுபோதமழிதம்பர
மசார்தந் திருக்குநிமலஞ்சத்திய, முற்பவவிமோசன
ங் கைவல்யராஞ்சித முதாசினங்கிர்பாவிவரச. முக்ரு
ஷ்டமட்சர மகோசரநிதானஞ்ச யுசிதம்ப்ரமேயரகி
தந், தற்பதஞ்சர்வசாதிஷ்டானமென்றுவே தாகமா
திகள்புகன்ற, தத்துவானந்தபர நித்தியானந்தகர ச
சசிதானந்த சிவமே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ஞ் ச ர த் தி ந ம்.

ஷெ விருத்தம்.

அருண்மிகவளிக்குஞ் சனகராதியர்க்குமறிவரு
மௌனமுந்தெரிக்கு, மாருரர்வியக்கும் பாவையை
மணக்கு மங்கமோடெதிர்வரநயக்குஞ், சருவமுமதி
க்குங் கங்கைமேற்பரக்குஞ் சாம்பவியழகினிற்குளிக்
குந், தருமனைக்கறுக்குங் கிடிப்பறழ்க்குணக்குஞ் சா
ர்தரும்பசியகற்றுவிக்கு, மருவுமன்பிறுக்குங் கண்
ணப்பர்விழிக்கும் வானவர்தயர்க்குநீர் துளிக்கு, ம
வர்க்கணைதூக்கு மதன்றனையெரிக்கும் வருங்குமந்

னைக்கண்டுகளிக்குந், திருவிழிக்கிருக்கும் பெருமையைபுரைக்குந் திறமுண்டோ சேடனாதியர்க்குந், திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ் செஞ்சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (க)

இருமறைகளுக்கு மருங்கலைமெவைக்கு மியற்பொருண் முரிவருக்கிசைக்கு, மேதிலர்வசிக்கும் புரம்படநகைக்கு மிதமுடன்றுதுரை தொடுக்கு, நிருமலைபிணக்குங் கங்கையுட்குணக்கு நீங்குறவினிய சொற்கிளக்கு, நீல்விடங்குடிக்குங் கண்ணப்பர்ப்படைக்குநெடுமீம்பன்றியூனினைக்கறிக்குந், தருமியென்பவர்க்குஞ் சுந்தார்தமக்குந் தமிழ்க்கவியதன்முதல்கொடுக்குந், தவறுறுமதிக்கு மார்க்கண்டமுனிக்குந் தண்கலைவயதீ ரெட்டளிக்குந், திருநல்வாய்க்கிருக்கும் பெருமையைபுரைக்குந் திறமுண்டோசேடனாதியர்க்குந், திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ்செஞ்சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (உ)

உருக்கதிரெறிக்கு மணிக்குலஞ்சிறக்கு முரக்குண்டலங்களைத் தரிக்கு, முப்பினைவினைக்குங்கிளியெனப்பணிக்கு முமைசொன்மாதூரெறி நடக்கும், பருப்பதிகர்க்கு மசுரையழிக்கும் பாலன்போதனை

யையுட் செறிக்கும், பாணனாரிசைக்குஞ் சாமவோ
த்தொலிக்கும் பரிவுடனிடமது கொடுக்குந், தருக்க
ரைச்செயிக்கு நால்வர்களிசைக்குஞ் சத்துதிகளைச்சி
ர வணிக்குந், தக்கன்சொல்வெறுக்கு முறையையுட்
படுக்குந் தாழ்த்திடாதுளங் கணிவிக்குந், திருச்செவி
க்கிருக்கும் பெருமையையுரைக்குந் திறமுண்டோ
சேடனாதியர்க்குந், திங்களுமெடுக்குந் கங்கையுமடு
க்குஞ் செஞ்சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (ந)

எருவையையுரிக்குங் கிரிதனைவளைக்குமிரும்பை
ப்பொற்கங்கைந்தரிக்கு, மெரிமழுப்பொறுக்கு மம
ரருமதிக்கு மினமண்செழியற்குப் புரக்கு, மருவும
ங்கையர்க்கும் வளைகளைத்தொடுக்கு மதுரையிற்செ
ய்யகோல் பிடிக்கு, மால்வரையசைக்கு மிராவணன்
றனக்கும் வரனொடுகிவலிங்கங் கொடுக்கு, மருளரித
னக்குந் திகிரியைப்பயக்கு மருங்கல்லானைக்குமிக் க
ளிக்கு, மயன்சிரங்குறைக்கு மீன்வலைவிடுக்கு மம்மை
யையன்புடனணைக்குந், திருவத்தத்திருக்கும் பெரு
மையையுரைக்குந் திறமுண்டோசேடனாதியர்க்குந்,
திங்களுமெடுக்குந் கங்கையுமடுக்குஞ்செஞ்சடைமு
டிக்குஞ் சங்கரனே. (ச)

ஒருமறைவசிக்குந் தவருளந்தரிக்கு முந்தியுத்த
வன்விழிசுமக்கு, முயர்ந்தபொன்றளிர்க்கு மம்பலந
டிக்கு முமைவிழிக்கானந்தம்விளைக்கு, மருவனங்களு
க்கும் பரவைதன்மனைக்கு மரும்பிள்ளைக்கறிக்குந்தா
னடக்கு, மாதனந்தொடுக்கு முயலகனெடுக்கு மாக்
கன்றன்சிரங்களைநெரிக்குந், தருமனையுதைக்குந் தெ
ருவினைமிதிக்குந் சண்டிகைத்தருக்கினைச்சிதைக்கு
ந், சயிந்தவமுடுக்கு முயிர்மலங்கெடுக்குந் சாந்
தகேவலத்தறவிடுக்குந், திருவடிக்கிருக்கும் பெரு
மையையுரைக்குந் திறமுண்டோசேடனாகியர்க்குந்,
திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குந் செஞ்சடைமு
டிக்குந் சங்கரானே. (௫)

பஞ்சரத்தினம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ ண் ண ப் ப தி க ம்.

ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

மூலம்வளரீன்பசங்க ஞானமயசம்புலிங்கமோ
னமெய்நிரம்பநங்கம்-பரிபூத,மோசனசலந்திறங்கமே
கமதுலம்பரங்கு மோகாரிரந்தரங்கொள்-சிவசோதி,

மாலகலநின்பதங்க ளாருயிரடைந்திலங்க மாநவவு
டம்பிணங்கி-யுளவாக, மாகபுவனங்களங்க மாதியரு
ளுங்கணங்கள் வாழ்க விலையங்கிணங்கு-சகநாதா, வா
லமைதொழும்பினங்கள்வேதமொடுதந்திரங்கண்மா
ஹரவெனுங்களன்க-ணிறைவாக, வாணன்முழுவங்க
றங்க வீணைசமுகந்தழங்க வாரணமடர்ந்திலங்க-மகி
ழ்வாகித், தாலநிகர்க்குங்களங்கொண் மாமலைமடந்
தைகண்கள் சார்சுகமருந்தமண்டு-மருண்மேவித், தா
திமிதிதிங்கணந்தை தாதிமிதிதிங்கணந்தை தாவென
நடங்கனிந்த பெருமானே. (க)

புத்தமுதாருலகத்தவர்க்குமு கத்தவர்க்கீழுலகத்
தவர்க்குமை பொத்தியமுவர்பலத்தினுக்குமெ- யழி
யாது, பொத்தறுமாவரமுற்றதைத்தியர் புற்கலமாரு
றமொய்த்தழித்திடு பொற்பமையாறுமுகத்தவர்க்
கொரு-சுபிதாவே, வித்தகவாதபுரித்தவர்க்குள சித்
தமதார்மலமுற்றுமக்கணம் விட்டிடஞானமுனைத்து
மற்றவர்-முடிமீது, மெய்ப்புறுபாதமமைத்தயிக்கிய
முற்றிடமாகிர்பைவைத்தவற்புதமெய்க்கருணாகாகத்
தவக்கம-துடையோனே, முத்தமதோடுதரித்தவர்க்
குள தெத்தெழுபாவமகற்றுநற்பொடி, முச்சியுமேலு

மணிக்கணத்திர-ளணிவோனே, முப்புரிநூலவர்முச்
சுகத்திர மத்தினிலோருருவுற்றவுத்தம முத்திராம
யபுத்தரித்திய-மறையோனே, சத்தலர்தேவரிதைத்தி
டப்பெரு மத்தளமாயனடித்திடச்சல் சத்தவர்தாள
நொடித்திடக்கணிர்-கணிராகச், சத்தமெய்வேதம்விய
த்திடக்குற டத்திமிதோமெனமுற்றிடத்திகு தைத்
திமிதாமெனட்டமிக்குறு-பெருமானே. (உ)

மணிரேந்தவரிந்தமனாடிடமகிதாங்குமனந்தவ
னாடிட மறையோர்ந்தமரந்தணனாடிட-மகிழ்வாகி, வ
டிவாழ்ந்துகணிந்திரனாடிட வமுதாய்ந்துணுமந்தரரா
டிட வதிகாந்திகொள்சந்திரனாடிட-விருளோட, வெ
ணிலார்ந்திடுசெங்கதிராடிட முனிவோய்ந்திடிலிங்கி
களாடிட விகழீர்ந்திடுதொண்டர்களாடிட-வினையோ
ட, வியசோங்குமருந்தவராடிட வருள்வேங்கைபத
ஞ்சலியாடிட விவண்மார்தர்கொங்கணுமாடிட - வு
ணர்வாகி, விணிலார்ந்திடுகந்தர்வராடிட மயிலூர்ந்தி
டுநங்குகனாடிட விறல்சேர்ந்திடுமைங்கரனாடிட-நிகழி
வாகி, மினலோங்கிடுசெஞ்சடையாடிட மருவாய்ந்
திடுதொங்கல்களாடிட மிளிர்வேய்ந்திடுகுண்டலமா
டிட - விருபாலு, மணிசேர்ந்தகைவிண்டதளாடிடவ

ரவாம்பணிகங்கணமாடிட வடதேங்கரிணங்குளிரா
டிட- வுடனாக, வறைதோன்றிடுவன்றுடியாடிட ம
றையான்றெழிறுன்றரியாடிட வடியுன்றியிமன்றினி
லாடிடு-பெருமானே. (௩)

திதியடைந்திடு மறிவுடன்கலை யுரைதடங்கொ
டு மிகவணங்கிடு திடமுறைந்துள வவையையங்கையி
னதனாலே, சிமயவெண்கிரி யமைவுறும்படி புரியு
மைங்கர னருளெனும்படி செழிமதஞ்செறி கரிமுக
ன்றனை - யருள்வோனே, விதிசெயந்தணன் வெளிநு
ழைந்துடல் கரியசெங்கண னுகமகழ்ந்தெழில் விர
வுசெஞ்சிரமடிதொடர்ந்துமெ-யறியாது, வெருவுறம்
படி பகபகென்றெழு மருணவங்கியெ னுருவமன்று
று விமலசங்கர சிவசிதம்பர - கனவானே, மதிநிறை
ந்துள சனகர்முந்துறு மடியரன்றெளி துணரவின்
பொருண் மருவுதென்றிசை முகமடைந்தரு - டரு
வோனே, வலியவண்டரை யுமதிவென்றிகொ ளலரி
னைக்களை மதனெரிந்திட மனமுனிந்தனல் விழிதி
றந்திடு - முதலோனே, அதிகரஞ்சித கயிலையங்கிரி
யதனிலந்தரி தனையனைந்துறு மகிலவண்டமு மிலகு
றும்படி - புரிவோனே, யாவதுந்துமி கணகணென்

றிட வண்சிலம்பது கலகலென்றிட வரியமன்றினி
னடமுயன்றிடு - பெருமானே. (ச)

அரவமருவு சுருதிமிருதி முதலவனவில் கலைக
ளெவையு மறையுமுடிவி னரியவுகாக- ளவையானு
மகிலமருவு மொலிகொள்பரிசு முநவமிரத மண
மென்விடய மவையில்விளரி பெருநுதிதய - மதனு
னும், பரமசொருப முணர்தலருமை யருமையருமை
யெனவறிவுசெய் பரமவுகாகள் புகலுமிலகு - குரு
நாதா, பரவுமணமு நறவுமுடைய கனகமுளரி மலர்
கணிகர்செய் பதமதினித மனசைநிறுவில் - கொடி
யேனை, விரவுகருவி னுழையுநெறிக ளறமெய்மில
வுணர்வினடையில் விராவில்விவர மதுடனடைய
விதபோது, விராசெயலர்மொய் குழல்கொருமை
யொட்டியர்குழுவு மருவமழவு விடையிலுனி னடி
டைகொளமுன் - வருவாயே, தரணிபவரு மமாரொ
வரு முரகர்க்கணமு மரியவெணம சலமதுறவ லெளி
தினைணய - மகிழ்வோடுந், தகுதுககண திமிதெய்
செகண செகுதுககண வெனவிரணிய சபையினட
ன மிகவருளிய - பெருமானே. (ரு)

தெருட்டுநென்குறு மிர்தமெனவுடனுறை பிரட்
 டிணங்கிடுமிர்க்குணமுளவொரு திருட்டசந்திகழ்திர்
 டமதிலடியனை - வசமாடித், திறக்குரம்பைவிசிர்தமெ
 னவறிபவர் பொறுக்குமின்பவமிர்தமனமுடையவர்
 திருக்கணந்தனைமிர்தியினுமுறைவறும் - வகைமாடி,
 மருட்டுமங்கையர்மிர்கதரவடமுதலிருக்குமன்புளமி
 ர்கமதபரிபள மருக்குநம்பைகணிர்தமுறவுரிமிர்-
 முலைமேலு, மதர்க்குமைந்தர்கள்சர்வமயலுறவனல்
 கருக்குமஞ்சனமிர்துவினில்வரைகொடு மயக்குவன்
 குணமிர்தமதையிகழ்செயும் - விழிமேலு, மிருட்டு
 மங்கசன்மிர்கமரவளைபுக விரட்டுமங்குல்கொள்கர்வ
 மதுபடமிக விருட்டியந்தசுகிர்தமலர்தகரமொய் -
 குழன்மேலு, மிடைக்குவந்திடுமிர்தமெனுமுறைதனை
 நிகர்த்தலம்பியகிர்தசொபமடையுய ரிதச்சிலம்பணி
 திர்தமுறுமமைல - ரடிமேலும், வெருட்டுகங்குலு
 நிர்மலவெலதுமற முடுக்கதின்றிறமிர்தியுறவுணர்வி
 னை விளக்குமின்பசுகிர்ததிருவடிதர- வருவாயே, வி
 டக்கதொன்றிடுமிர்தமுயலகன்வெரிந் வெடிக்கவிந்
 றவிற்கிர்ததரிகடவென மிளிர்க்குமன்றமர்கிர்பையு
 டனடமிடு - பெருமானே.

சிங்கத்திசையிற் சிங்கத்தணையிற் சிங்கப்பதி
யொத்-திடுகாலன், சிங்கற்செயுமைச் சிங்கிக்கழுமு
ட் சிங்கற்றொடர்பற் - றிடவேதக், கங்கைத்தலறக்
கங்கைப்படவெற் கங்கைக்கனியிற் - செறிநாளங்,
கங்கைத்துனுமக் கங்கைப்பெறுமெய்க் கங்கைச்சக
ளத் - தியொடேவா, தங்கச்சிலையைத் தங்கைத்தல
னிற் றங்கக்கொடுநற் - றடமான, தங்கப்புறமுற் ற
ங்கப்புறமொய்த் தங்கிக்கனையிட்-டிடுவோனே, சங்க
க்கடலைச் சங்கக்கடையச் சங்கக்கனகைத் தலர்தாழ்
துற், சங்கத்தல்சிற சங்கத்துயிரிற் சங்கச்சபையுட்
பெருமானே. (௭)

தருப்பங்குண் றிரத்தந்தங் குருப்பந்துன் கரு
ப்பந்தந் தரிப்புண்டங் குரித்தங்கங் - கிளர்வாகித்,
தழைக்குஞ்செந்தழற்குந்திண் டரைக்கும்பின் புரை
க்குந்தொந் தரைக்குந்தங்கினைத்தும்பின்-புறமாகிக்,
குருக்கந்தம் பரக்கும்பைஞ் சுதைக்கொண்டுங் கு
ணக்கென்றுங் குடக்கென்றுஞ் சொலிக்கொண்டும்-
விளையாடிக், குணிக்கும்பைந் தலைக்குஞ்செங் கழற்
கும்பின் பெவைக்கும்பொன் குவித்தங்கம் பதித்து
ஞ்சந் - தனமாடிக், கருத்துன்றுங் கடற்கொன்றுஞ்

செவிக்குஞ்சென் றலைக்குங்கண் கவித்தென்றுஞ்
செருக்குஞ்சென் - திருமானார், கவிம்கண்டும் பிணைச்
சென்றும் பணிக்கென்றும் பொருட்கென்றுங் கரு
த்தங்கர் துடித்தெங்குந்-தினமோடுந், திருக்குங்கொ
ன் மடிக்கஞ்சம் புகத்தஞ்சஞ் சிறப்புந்துன் றிருக்க
ண்கொண் டெனைக்கண்டின் - பொருளோது, திருத்
தொண்டன் பருக்குந்துன் பறுக்குந்தண் புலிக்குங்
கஞ் ககிக்குங்கண் கொடுக்குஞ்செம் - பெருமானே.

கோகனகனுக்குங் காணறிவக்குங் கோடிமு
டிக்கு - முடியோனே, கோமதனெரிக்கு மோனமறி
விக்குங் கோதிருளழிக்கும் - விழியோனே, யாகமம
றைக்கும் வேதமுனிவர்க்கு மார்பொருளுரைக்குஞ்
சிந்வேனே, யாறுமுகர்சொற்கு நால்வர்கடுதிக்கு
மாவலோடெதிர்க்குஞ் - செவியோனே, மேகநிறனு
க்கு மாவளைகொடுக்கும் வேலனைபெடுக்குங் - கா
வேனே, வேழவுரிமொய்க்கும் பூதியைவரிக்கு மே
ன்மணிநிறைக்கு - முருவோனே, பாகம்வருவிக்கு
ஞானமதளிக்கும் பாடென்முடிநிற்குங்-கழலோனே,
டாய்பணியனுக்கு நாடறவிருக்கும் பாதமதெடுக்கு
ம் - பெருமானே.

பொத்தன்மெத்த முற்றியுற்ற சுத்தரித்த மற்ற
வப்பின் புற்புதத்தை யொப்புனாக்கு - முருவான,
புத்தரித்த முட்கொளிப் பிணத்திலெத் தினத்தும்
வைத்த புத்தியைத் தவிர்த்துமுக்த - வறிவேராத், வி
த்தைசுத்தசுத்தமற்ற தத்துவத்தினுற்பவத்தின் வி
த்துவைத் தெரித்ததற்கு- மிசையான, மித்தையற்ற
சுத்தசித் தெனைத்துலக்கியெப்புறத்து மிக்களித்தசி
ற்பனாக்கு- னினிதாக, வைக்கினைப் பகற்றியப் புறத்
திருக்கு முத்தபுத் தவத்துமெய்ச்சுககத்தமூத்தி- மடி
யேனா, மைப்பொறுத்துமிக்கமத்த சித்தனுற்றமத்தக
த்தின் மட்புசித்தசுக்கிரிக்க - னுணராத, சித்திரச்சு
வைப்பதத்தை வைச்சுநற்புலத்தொடற் புதித்ததொ
த்தெனக்கைபற்று - மருளோனை, திக்கித்தித்தித்த
தித்தி தித்தித்தெனத்தனித்த சிற்சபைக்கணிர்த்
தனித்த - பெருமானே. (௧௦)

வண்ணப்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ ச ம் பு லி ங் க ம்.

சந்தமிகுமம்புங்கட் குறழ்வாகித் தந்குமுன
செம்பதங்கட் குறலான, கந்தமலர்கொண்டு சிந்தித்

சூர்

சிவசந்திதானமுறை.

தெழலான கங்குல்பகலும்பரிந்தத்தமதாலே, மந்தி
ரமுடன்சொரிந்திட்டு டணைவேனோ மங்களகரங்கொ
ளும்பொற் பொதுவோனே, சுந்தரமில்ங்குமங்கட்பு
கழோனே துங்கசிவசம்புலிங்கப் பெருமானே. (க)
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ அ ரு ணு ச ல ம்.

நினைவுறமுத்திசெ யருணையினற்புத நிதியருள்
சக்கரனே, வினையறுமுத்தர்க ளாகமதுபற்றிய விம
லவையக்கரனே, புனையடியர்க்கடு முமலமறுத்திடு
பொடியணிபுற்கலனே, முனைமொயுருத்திர மணி
கொளிரத்தின முடியரவக்கலனே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ணு ச க ம்.

சந்தப்பாவினம்.

அமர்பொதுமேவியோகஞானநாடக மருளிய
தேவதேவபாவநாசக, குமாணையேவிமானமேறுஞ்
ன்வன் குலமொடுமாளவானமாள்செய்போகிற, வி

மையவர்மோதமோடுவாழவேயரு ளெழில்கொளும்
வேதமோதுவாயனேயரு, னுமையொருபாக மாமு
லோகநாயக வுசிததுரோணமாலை சூநீமீசனே. (க)

திசுத்திருமார்பனோடுபோதுவாழ்விதி திருவுறு
தேவர்கேத மாகமாதிகள், புகழ்சுகஞானருப தேவ
நாயக புனிதமுறேறதேறுமீசனாவ, நிகழ்மதமாவ
ன்மேதை யேறுமேனிய நினைபவர்போதமேவனான
நீதியை, யிகழ்வறவேதிபாளும் யோகநாயக வென
துளம் வாழ்வாழுமேகநாதனே. (உ)

விகசிதமாசரோச நேர்கொடாளினில் விரவிய
வாசையானதே விடாதென, தகமுறநீயுளையுனிச
னேனுய வகமறுஞானயோகர்குழவேயிகு, சுகநட
மேபெநாளுமாடுவோயளி தொடரலர்தாமமாலைசூநி
வோய்தொழ, விகபரபோகம்வீதிமீயுவோய்நல மி
சைகயிலாசவாசனேமகேசனே. (ங)

கயலெனமேவு காதுமீதுலாவிய கவின்விழிமா
தராசைவாரிவீழ்வுட, னயர்வதுசேர்வுருதவாறுநீதி
யி லணுகலிலேழைநாளும்வாழவேயுறு, தயவருள்
வாய்கணதிபாபனாடவி தழைவுறுநாகபூஷண பரா

பரா, வுயர்வொடுசாமம்வேறிலேகனேசிவ முறு
பொருளானஞானமோதுதேவனே. (ச)

மனமிகுலோபமான மாதீமாய்வுறும் வகைபுரி
நேசமோடு கூடியேபுதிர், கனியெனநாநாவுபாட
வேயருள்கரைதருபாவின்மாலேபாதமீதினி, லினிமை
யதாகநாடிநீகொள்வாயர வெழினதிதாமமேவிவாழு
நீன்சடை, மினல்விடுசேகராகபாலவாகன மிளிர்பொ
துவாடுஞானவேதநாதனே. (ரு)

பஞ்சகம் - முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ க வி ச ங் க ர ம்.

மறைமுடிந்திடமுறைந்திடுபெருந்தலையைய
மணவறம்புரிவுறுங்கருணையக்கடலினே
யுறைபெரும்புவனமும்பதிகளும்பணிசெய
வுயர்வெழுந் தன பொனம்பலநடம்பயிலுவேய்
கறைமிகுக்களமுறும்பரமசங்கரவினா
கலவிடுங்கமலவந்தணனுடன்கரியவ
னறைநெடுக்கனமண்டுருவியுங்கதிர்விழி
யறிதரும்படிதவிர்ந்திடவளர்ந்தவரனே. (க)

விண்டலங்கடங்கிடங்க ளென்றுகொண்டுவி
ண்டலா, வண்டரும்பயங்காங் கொள்ளுநஞ்சமு
ண்டவா, வெண்டிலங்குசெம்புயங் கொடென்கணி
ன்றபண்டனே, தொண்டர்வந்துவந்தனஞ்செய்து
ங்கமண்டு நம்பனே. (உ)

சந்தனகுங்குபங்குப்புழுககில் சந்ததமங்காங்
கொடுடலது, கந்தமிகுந்துதங்கவணிவொடு கந்தா
மங்கமண்டிகருமைய, குந்தளவங்கொணங்கைகலவி
யென் குண்டிபொருந்துமுந்தி முழுகினே, னுயந்தி
டரின்பதங்கடருகுதி யுந்தியதுந்திநின்றதலையனே.

நிலைமைச்சால்பதுமேவியு ணிறையத்தானரு
ண்மாதவங், குலையப்பாவிபுளையுறை கொடுமைக்
கோபமதாமழ, நொலையச்சிதளமேறிய துணைமெய்
ப்பாதககோதகந், தலைவைத்தேயருள்வாயமர் சம
யத்தாணுவதிதனே. (ச)

கலையைவிரித்தேயறியுமுளத்தார் கருதுமலர்த்
தாளொனதுமனத்தே, நிலைகொளவைத்தேயருளுகிச
ற்றேறிகழும்வனச்சுகாகுருளைக்கேய், முலையமுதிட்
டேவளர்வுறவைத்தோய் முதிருகனித்தேனெனவு
ருசித்தே, மலைவிலகத்தாரறிவிவிருப்போய் மலம
தொசித்தேயிலகிடுசித்தே. (ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷே ப ல ச ந் த ம லை.

கனகசபையினினிகரினடனமனவரதமுறு
கருணையொடு புரியுநல வழகா, வனகதவ முனிவரக
மதனிலொரு சுகசனித வருணவம தருளுமிகு குழ
கா, பனகசய னனயனனி யளவில்பக றுருவியறி ப
டலில்டி முடியிலகு பொருளே, மனமதனி லளவி
ன்மகிழ் வணையடிய ரொடுமுறவு மருவும்வண மரு
ள்செய்திரு வருளே. (க)

எனதுமலமதிரியும்வகைசெயினியசரணமருள்
வையோ, மனமென்வனனிலுறையுமகமென்வரியுமு
டியவருவையோ, தனமதுடையமகளிர்மயல்கடவிர
வருள்செய்திடுவையோ, புனலுமதியுமுடையசடை
கொள்புனிதமருவுபகவனே. (உ)

ககனம்வளியனல்புவனநிலமதிகனலிபுலனிகைவ
வடிவோனே, சகலவுலகமுமயல்செய்வலியுறுதனும
தனையெரிவிழியோனே, பகலொடி ரவறுவெளியிலுல
விடுபரமகுருவெனுமருளோனே, துகளதறுவடகயி
லைமலைபுறைசகுணநிருமலபகவானே. (ஈ)

கலைமதிமதிலணைவுறுபொதுவதிலுமை கண்கா
ண, வலைநதியலைதரடமிடுபசுவினதைந்தாடி, தலை
மையதுறுமிருகழலடிநிகழ்கரிதந்தோனே, நிலையி
றவமதுதிகழ்வுறுமனமிடரின்றோனே. (ச)

பொறிகுன்றியவுருவு புலனிலொன்றியகாண
ஞ், செறிவதின்றியசுருணசிவசின்மன்றுளபரம, வ
றிவதொன்றியவிமலரவருணின்றிடுமடிகள், பிறிவதி
ன்றியவுணர்வுபெறலதென்றுரைபுகலே. (ரு)

தண்டங்கமுகொண்டங்குறு சண்டன்பெறுபி
ண்டம், பிண்டங்கிடவெண்டங்கடிகொண்டன்றுதை
கண்டு, விண்டங்குவர்மண்டங்குவர்கண்டன்றவம்வி
ண்டே, தொண்டிங்குறமன்றந்திகழ்துன்றுந்தயைவி
ண்டே. (சு)

மேவிக்கொள்சீர்தொக்கதானைக்கொ டேழைக்
குவேதக்குழாஞ், சேவிக்கவேறிற்குமாநக்கனேசக்கு
சேர்நற்குளா, நாவின்கணுமக்குழாம்வைக்கநீர்வைக்
குளுனக்கணு, வாவிக்கணீரிற்கநேசிக்கவாழ்விக்குமா
ர்சொக்கனே. (௭)

பூபாரப்பதிவாழ்வேசெப்பஞர்போதார்கற்பகலு
ர்ச், சோபாரத்தனமார்வேயைக்கடிதோளாணைக்கழு

ஈஅ

சிவசந்நிதானமுறை.

தென், தேபார்வைப்படநீபார்வைத்தையேயேழை
க்கருள்வாய், காபாலக்கரணேகாலற்கொருகாலாழக்
கண்ணே. (அ)

வடிவெடுத்தெழுதரியமயனே மலைவளைத்திடுவ
லியபுயனே, துடிபிடித்திடுநெடியகானே சடர்மணி
ப்பனகமணியுரனே, பொடிதரித்திலகுருவவரனே
புகழ்மறைப்பொருளுரைசெய்பரனே, கொடிதெனச்
சொலுமலவயிரியேகுலவெனக்குளுறுமொருகரியே.

கமலமுறைவித்தனுற்றதாளங்கொடு கமலகரம்
வைத்துமொத்தமாயன்கர, மமலைசெயமத்தளத்தினு
ளும்படி யணையுமுயிர்சித்திமுத்திசேரும்படி, மூமல
மறுவித்தசுத்தபாதந்தனை முயலன்முதுகத்தில்வை
த்துமோதந்தரு, விமலககனத்தினித்தமாடுங்கணவி
புதர்புகழ்வித்தமுத்தவானந்தனே. (ஈ0)

பரசந்தமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ந வ ர த் தி ன ம ா லே.

பாவினம்.

வாசபங்கயமலர்வளர்திருமறு மார்பனம்புயவ
வரவனடிமலர், தேசமர்ந்திடுமுடிபலபகல்களுந் தே

டியும்பெறலரிதெனுமுணர்வொடு, நேசமண்டிடுதுதி
பலபுரிவுற நீடகிழந்தருள்புரிதருநிருமல, கோசமை
ந்தையுநருவியுனடியுறக் கோலநின்றிடுமருள்புரிபா
மனே. (க)

கலையேறியவறிவாளர்செய் கவிமாலைகொள்சா
ணங், கலையேறியமதியோடுரகமதேறியசிகரங், கலையே
றியகரமேவியகருணாகாந்தியே, கலையேறியவிடையா
ர்மயல்கலவாவணமருளே. (உ)

கொடிதானவினையையடியார்களுய்பக்குலமோ
டுமாய்க்கும்பரமே, மடியாதமுத்தியருளோடுதந்தவ
லிமேவுஞானகுருவே, துடிமேவுசெங்கையுறுசம்பு
வேயென்றுணையேயிலங்குசிவமே, படிமேவுமாசை
யாவைக்கும்வித்தாம்படிதேற்குமுத்தியருளே. (ஈ)

ஞானமணிமன்றுண்ட மாடியநடேசா, பானல்
விழியாளையொருபாகமுறநேசா, ஆனவிழியாலமரு
முன்னையிகரோக்கி, யீனன்மகிழ்வுற்றிடவிருங்கரு
ணைசெய்யே. (ச)

அருளினாலகிலம்புடைத்தளித்தழித்தத் தொழி
ற்கப்பாலாய்ப், பொருவில்சிற்சொருபானந்தமாகிய
பூணப்பூந்தேவே, யிருளில்வந்துறுமறிவின்மையா

ற்பரிவிங்நனாடைந்தெய்த்தே, நெருவராயினுந்த
க்கதோர்துணையிலேயுய்ந்திடவருள்வாயே. (ரு)

எந்தக்குலமாயெவராயிடினுமிசையும்பூநீர்கொ
ண்டுள்ளன்பாய், மூந்தம்பூசைமுடித்தாராயின்மூ
வாப்பதமேதவறாதருள்வோய், தொந்தொம்மென
வேநடனம்புரிவோய்தோன்றாத்துணையா மருளைத்த
றவே, சந்தப்பருவங்கொடியேற்கிலையோ சான்றோர்
தகுமாறன்றென்பாரோ. (சு)

மாயையானசுடு கோடைமாய்க்கவுறு வலமை
மேவுசிவமேகமே, காயமாதிக்களையானெனும்படிசெய்
கார்கொளாணவநாசனே, வேயைவென்றுவளர்தோ
ள்களாருமைநல்விழிகளித்திடநடிப்பவா, பேயனே
ன்பிழைகள்யாவுநீக்கியுறுபெரியபேரருள்புரிந்திடே

கண்மைசேர்குருந்தடி முனைந்திடுமுக்கட்கரு
ம்பே, தெண்மையன்பராம்வண்ணக்காசிவாழ்தே
னே, யண்மையாகிநீயிருக்கவுமறிகிலாதந்தோ, வெ
ண்மையார்கியிங்குழலுவனுனக்கழுகதோ. (அ)

இறையாமைந்தக்கரவோனே யெழிலாமைந்தக்
கரவோனே, குறையாமுருகைப்பெற்றோனே குண
மாமுருகைப்பெற்றோனே, மறையமலைக்குமரியானே

வடிவமலைக்குமரியானே, பொறைவில்லாகத்தரித்தோ
னே பொதுவில்லாகத்தரித்தோனே. (க)

நவரத்தினமலை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தி ரி ப ந் தா தி.

கட்டளைக்கவித்துறை.

திருமால்விடையபன்காணப் பதங்கமென்றிட்
டியுறக், கருமால்விடையுறுஞ்சற்குருவாகிக்கரைசெ
ய்சங்கைக், கொருமால்விடைதருமுத்தமஞான ஷமா
பதியே, பெருமால்விடையிவர்பேராயிரத்துப் பெரு
மைபனே. (க)

பெருமையிலங்குரித்துந்தியவாலிற் பெருந்த
வத்தோர், கருமையிலங்குறுகாதேமறைப் பொருள்
கட்டுரைத்தோ, யருமையிலங்குமரனாகிமேல்வைத்த
வற்பகற்றி, யொருமையிலங்குறுமுத்திதந்தாளவுகந்
தருளே. (உ)

அருளாரமுதமமுதுசெய்தோங்க நஞ்சாற்றெ
னவே, வெருளாரமுதர்நினைவேண்டரியுன் விளங்கு
கண்டங், கருளாரமுதம்பெறவவரவ்விடங்கைதொ
ட்டவா, பொருளாரமுதர்புகழ்மால்புகழ்ந்திடும்பூம்
பதனே. (ங)

பூம்பதநாகங்கடுக்கையங்குவிளம் பொற்சரணத், தோம்பதநாகமுறக்கரந்தூவவுள்ளுன்னவுடல், சாம்பதநாகமனமென்றுணரத் தருதியருள், போம்பதநாகமணிந்தேயிலங்கும்புராதனனே. (சு)

தனமுடையோடெனநோக்கப்பரந்த தரையுளகாஞ்சனமுடையோடென கைகொங்கையார்நங்கைசார்கமுதென், றுனமுடையோடெனதங்கமதாம்பந்தமோவவருள், கனமுடையோடெனக்கொம்போயடியனைக்காப்பவனே. (டு)

காப்பவனீவிருகற்பதிவாமூலகாதிகணம், பூப்பவனீவிருஞற்றுமினென்றரிபூமற்கருண், மாப்பவனீவிருந்தீகொன்றைமாலையன்வானவர்க்கு, மூப்பவனீவிரும்பித்தகுகேட்டருண் முத்தியதே. (சு)

தேவாரமுந்திருவாசகமுஞ்சொலுந் தெள்ளியர்க்கு, மாவாரமுந்திவரந்தந்தனானமணிவிளக்கே, கோவாரமுந்தியகொங்கைபங்காளகுணாகரவென், னுவாரமுந்திவந்தேயுனைப்பாடு நலம்புரியே. (எ)

நலம்பிரியாதவயிலிகல்வாள்விழி நங்கையர்தங்
நலம்பிரியாதகனதனங்காணுங் கருத்தையொழி, சிவ

ம்பிரியாதமறைச்சிலம்பாபெருந் தென்புலியூர்த் தல
ம்பிரியாதவனே நடராஜமெய்ச் சங்கரனே. (அ)

கரந்தைவருணமலர்கொண்டுபோற்றிக் கனிந்த
வன்பர்க், கரந்தைவருணங்கெடநாட்டஞ்செய் சிவ
வார்பொறியாம், பரந்தைவருணங் கக்கலக்காவ
கைபார்த்தருளாய்ப், புரந்தைவருணஞ்செவியுட்புக
வின்றுபோதிப்பையே. (க)

போதித்தருவனருகனைத்தேவெனும் புன்சமய
ம், வாதித்தருவானமுனைத்தேவெனு மன்சமயமா
தித்தருவர்க் கடலெழுந்தாங்கென வாக்கினர்க்குச்
சாதித்தருண்முனநின்றிட்டவாதவர் தந்திருவே. ()

திரிபந்தாதி முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ம் ம ணி.

நேரிசைவெண்பா.

கார்கொண்டமேனிக் கடவுளாயன்முதலோர்
நார்கொண்டுபோற்றுநடராஜா—சீர்கொண்ட
நீர்மேவுநான்கறிவோர் நேசித்தசற்குரவு
நேர்மேவுமென்குருவு நீ. (ச)

எசு

சிவசந்திதானமுறை.

உருத்திருண்டமேகத்தை யொவ்வாயெனறஞ்ஞர்
கருத்திருண்டதென்னக்கருமை—பருத்திருண்ட
தேனூர்பூங்கோதைச் சிவகாமியாரொன்று
மாநாடேச ஹரா.

(உ)

காரணமாரின்ற கருத்தாடேசரினைப் [ய்
பூரணமாவாழ்த்துவதேபுண்ணியநாத்— தாரணிமெ
சேரத்தொழுவதுவே சென்னியாங்கண்ணருவி
நேரச்சிந்திப்பதே நெஞ்சு.

(ங)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெட்சனாழ்வர்த்திவெண்பா.

கருணைத்திருவடிவாய்க் கல்லாலின்கீழே
யிருணைத்திருநால்வர்க்கேலப்—பொருண்ஞானம்
போதித்துவைத்த புனிதகுருவேஞான
வாதித்தனையென்னை யாள்.

(க)

ஆள்வாரிலியூர்மாடாகித்திரிவேளைத்
தாள்சூட்டியாளத்தகாதுகொல்—வேளெரித்த
கண்ணுதலேய்மெய்ஞ்ஞானக் கல்லாலடியின்கீழ்
கண்ணுபவனே நவில்.

(உ)

நவிலும்பரசிவர் நண்ணரியமுத்திப்
புவியிலொன்றாமென் றுபோதத்—துவிதமறச்
சின்முத்தினாயாற் றெநட்டும்பரகுருவே
நன்முத்தியென்றடைவே னான். (௩)

நானென்னும்போத நடுவேமுளைத் துநின்று
கோனென்னுநின்றன்குரைகழலாந்—தேனென்னுட்
புல்லாமற்செய்யுமதைப்போக்கியருள்வைத்துக்
கல்லாலாமுற்றுமெனைக் கா. (௪)

காதல்வெகுளிக் கரிசறுத்தென்னுள்ளமெனும்
போதணையாக்கொண்டுபுனிதச்செம்—பாதங்கள்
வைத்திருப்பதென்றோ மணியேயான்போகங்கள்
கைத்திருப்பதென்றோ கழறு. (௫)

கழற்கணென துள்ளங் காத்திருக்கச்செந்நாப்
பழச்சுவைபோலுந்துதிகள் பாட—வழுத்துயணி
காயம்புரியக் கருணைபுரிவாயின்று
பாயும்புலித்தோற் பரா. (௬)

பரசீவபந்தப் பரிசுணர்த்தியாளச்
சரதசுயம்பிரகாசப்பே—ருருவெடுத்து
வந்தகுருவே வளர்மணியேமெய்ஞ்ஞான
சந்தானேபாமாலை குடு. (௭)

சூட்டுசிரமீதிற் சோதிமலர்ப்பதங்கள்
வாட்டுமலங்களெல்லாமாறவே—பாட்டுக்
கருளேபுரிகுருவே யம்பரமேவேதப்
பொருளேயடியேற்கிப் போது.

(அ)

போதன்றிருமால் புலவர்வணங்கப்பொம்
பாதஞ்சிவந்தபரமனே—வேதஞ்சொல்
வித்தகனையுன்னை விடாதவடியேனைச்
சித்தமுறுமெய்யருளாச் செய்.

(ஆ)

செய்பசடையுந் திருவதனமண்டலமும்
கைபமர்சின்முத்திரையுங்காழ்மலமும்—பொய்யு
மழித்தவடியு மாவந்துமுன்னே
கழித்திடுவாயென்றன் கரு.

(க0)

மூலகுருவாகிய

தெட்சணமூர்த்திவெண்பா

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊ திருவருள்வியப்பு.

திருப்பாற்கடலைச் சிறுகுழந்தைகூவ

விருப்பாலனித்திட்டவெல்விற்—பொருப்பு

சிவசந்நிதானமுறை:

எள்

னருளேயருளன்றி யல்லாரருளு

மருளோவுளமே யறை.

(க)

கல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குங் காட்சிகொடுத்தசிவ

னல்லருள்போலும்பரிணுநாடினா—லில்லை

பிரியாதிருந்தாம் பிழைக்கலாநெஞ்சே

கரியாகநீயிதனைக் காண்.

(உ)

சித்திக்கும்புத்திக்குஞ் சுத்திக்குந்தேவபத

முத்திக்குமத்துவிதமுத்திக்கும்—பத்திக்கு

மூலந்திருநடன முன்னோனருளேயென்

ரோலமிடும்வேதநெஞ்சே யுன்.

(ங)

உளையாதிசேஷ்டை யொழித்துமனமே

திரையாவுநீக்கித்தெளித்துப்—பளையரனிற்

கூட்டுந்திருவருள்போற் கூறுநலஞ்சமயக்

காட்டிடத்துமுண்டோ கரை.

(ச)

அப்புமுப்பும்போற்பிரியா வரலுதனைக்காட்டி [தாய்

யெப்புறத்துவின்றளிக்குமீசனருட் —கொப்புடைத்

வேறுபொருளுண்டென்று வேதாகமாதிகளும்

கூறுமோநெஞ்சே குவி.

(ரு)

வேண்டுவன வெல்லா மிக்கவளித்தளிக்குந்
தூண்டதலில்லாச்சடரின் றாவருளே—யாண்டுந்
திரிவிலாதேயுருகிச் சிந்தித்தானெஞ்சே
பிரிவிலதாமுத்திவரும் பின், (௬)

கண்டவர்தமுள்ளங் கவரும்பெருநடனங்
கொண்டசிவமெருமான் கோலவரு—ளென் டிசைக்கு
மாதாவாம்வேறில்லை யாழ்ந்தமனமேநம்பு
போதரசம்பின்புவரும் பூத்து. (௭)

மூலமலத்தின் முழுக்கிடந்தமை
மேலடையத்தூக்குவிட்டான் வீறருளேப்—போலவே
யுற்றதுணையுண்டோ வுள்ளமேநீமறந்த
பெற்றியென்னவென்முன்னே: பேசு. (௮)

பெத்தமுத்திதம்மிற் பிரியாமனின்றளிக்கு
மத்தனருளையன்றியாருண்டிங்—குற்றதுணை
யென்று முக்காற்புகன்று மேகழநெஞ்சேநாடாம
லின்றிருந்தாலியான் செய்வ தென். (௯)

தஞ்சத்திருவருளேத் தான்விட்டுமுன்னேடி
விஞ்சுவினையாலேவெப்புண்ட—நெஞ்சே
யானருளேமுன்னிட்டே யைம்புலனையுங்கண்
கொழுநேரையுண்பா யுற்று. (௧௦)

திருவருள்வியப்புமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பஞ்சகம்.

எழுசீரடிபாசிரிய விருத்தம்.

ஆணவமலமாமிரவினிக்கிடந்த வடியனேன்ற
ன்னையன்றருளாற், பேணியேயெடுத்துத்தனுவில்வி
ட்டதுவும்பின்னருமுயிர்த்துணையாகி, யேணமாயுள்
ளின்மறைந்திருந்திசைந்த விற்பமென்பனநாணா
ங், காணவேழுட்டிரின்றதும்பரின் கடைக்கணர்ந்
றேன்றியவருளே. (க)

அருளினும்றனுவுங்கரணமும்புவன மானதும
மைந்தபோகங்கள், சருவமுங்கிடைத்தவென்றறியா
மற்றாழ்த்திடுமவித்தையாற்கட்டுண், டிருமையுநாமே
முயற்சியாற்பெற்றோ மென்றனுதினமுமுண்மைய
தாக், தருதியேகிடந்தவென்பிழைபொறுத்துக் கடை
க்கணித்தருளுவாய்சிவனே. (உ)

சிவமெனும்பொருளேயுயிர்வருக்கங்கள் செக
முறுபலபலபொருளா, மெவையுந்யென்றுன்னருள
தனாலே யிசைவுறக்காட்டினையின்று, பவமொழிந்த
கலவவ்வழிநிறுத்திப் படிற்றனேன்றன்னையெந்நாளுந்,
தவமுறக்காக்குங்கடனுனதலவோ தமியனேனுரை
ப்பதென்னேயோ. (ங)

உரைசெயன்முதலாவுள்ளனவெல்லாமுன்னரு
ட்செயலலால்வேறே, கரையவுமுண்டோரினைக்கவு
முண்டோ கருணையங்கடற்றிருவடிவே, பரையருளி
ன்பவுருவனெனடனம் பண்ணிடுத்தகரவாகாச,வரை
யனைகாளத்திப்பரம்பொருளே யானைக்காவாழ்ந்தி
டும்பரனே. (ச)

பரமனையிராமலிங்கமேமருதூர்ப் பண்ணவா
காழிவாழ்தேவே, திரமறைக்கெட்டாமோனமே யடி
யர்செய்திடுத்திமையைப்பாரா,வரனெனுங்கருணாநிதி
முழுமுதலையப்பனேவேதகிரீசா, குரவனாய்வந்தெ
ன்குறைதவிர்த்திட்ட கோலனையென்னையாண்டரு
ளே. (சு)

திருவருட்பஞ்சகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ திருவளர்பதிகம்.

திருவளர்கமலத்துறைவிதிநெடுமா தேடியுமறி
யகிலாத, வருவளர்சோதி யரும்பெரும்பொருளே
யொப்பிலாக்கருணையங்கடலே, மருவளர்மலரார்வா
ன்புரைகுழலாண்மகிழ்வராப்புலிதுதிக்கக், குருவள
ர்மணிமன்றினிடம்பயிலுங் கூத்தனையென்னை
யாண்டருளே, (க)

அருள்செயுமுருக்கொண்டாலின்கீழ்நால்வர்க்
கருமறைப்பொருடனை மகிழ்ந்து, மருளறவுரைக்கு
ஞ்சிவபெருமானே வஞ்சனைகத்தசேதனவல், ஸ்ரீ
ருளறஞானச்சுடருறத்தந்தா னெந்தையேபவப்பிணி
மருந்தே, தெருளருந்தெளிவே குணப்பெருங்குன்
தேசெல்வமேயழிவிலாத் தேவே. (உ)

தேவர்கண்முனிவர் புகழ்ந்திவளங்கொடிவலை
யுள்ளாய்பொறியைந்திம், ருவல்செய்துலகப்பற்று
டையிதயந் தனைபொரிஇநாளுநன்னறவார், பூவலா
ருச்சித்தடிபணிந்தரியபுனிதகைவல்பமுற்றுயுமா, ரு
வலைற்கினியவருள்புரிபரநிம் கன்றிமற்றுண்டிகொ
ன்னவிலே. (ங)

நவிற்நிதம்கரியவண்டகோடிகண் னாவிதசீவர்க
ண்மிருதி, பவித்திரமறைகண்முதலியவனைத்தும் ப
டைத்தநீபரிவினெனஞ்சங், குவித்தருந்தவந்தான்
புரிந்துமெய்நிலையைக் கூடிடவருள்வகுத்திலைகொ
ல், துவித்தெறவொன்றாய்விளங்குசெஞ்சுடரே து
ணையெனக்காருரைசெய்யே. (ச)

செய்வவார்ச்சடையிற் பிறைமுடித்தவனே தே
வனேசுடர்மழுவுறுசெங், கையனேகறைகொண்டிட
ற்றனேசிவனேகளரிபங்குறைதிருநீற்றின், மெய்ய

னேமணிமன்றினினடம்புரியும் விமலனேவினவுவ
கேண்மோ, தொய்யலைம்புலப்பற்றிரியநின் சரண்க
டொழுவருடருவதுன்பரமே. (௫)

பரமனே குழந்தைவெம்பசிக்கிரங்கிப் பனிப்ப
யவாரிதியளித்த, திரவருட்கடலேகுணப்பெருங் கு
ன்றேதிவினைக்கோரருமருந்தே, யுரமுறுமுவாயிரம
றையவரினோர்மறையவனெனவந்த, வரதனேயென்
முனுமையொடானேறி மகிழ்ந்துவந்தாள்வதெந் நா
ளோ. (சு)

நாளுநாண்மலர்கொண்டினதடியிணையினல்லரு
ச்சனைபுரிகில்லேன், வாளுடைமணிப்பொன்மாடநீடி
ல்லைமன்றிலுன்னடனங்காண்கில்லே, னீளுநாவி
னூற்றமிழ்பாடி நேடிடநயக்குகில்லேன்மந், கோளு
டையகத்தோடிவணுறைந்துழன்ற கொடியனுய்வ
கையதிண்டெண்ணே. (எ)

எண்ணியவனிதைமாடமாலயமா யியைந்தவர்
கடவுளென்றேவல், பண்ணிவன்காமவிகாரியாய்த்தி
ரிந்துபனிதரும்பிறவிவாரிதியி, னண்ணினேன்றன்
னையஞ்சலென்றேற்ற நாளினும்வரவிலைகொல்லோ,
வுண்ணினைகிலையோ வசட்டையோகல்லோ வுள்ள
மோதருமறைமுடிவே. (அ)

மறைமுடிவிலங்குஞானவின்னொளியோ வஞ்
சனையியைந்தவெம்பொறியாந், துறையதிற்சென்று
விடயவானந்தந் துன்பமென்றெனாதினிதென்றே,
குறைவறப்புசித்துப்பின்றுயரடைந்த கொள்கையை
ச்சிந்தையினொருகா, லிறைத்துணைநினைக்கப்பதைக்
குடிதயந்தோ வென்செய்வேனீதறியாயோ. (க)

ஈதறியாமலிருப்பையேயான லியான்பவமெடு
ப்பதேவேலை, யாதலாலெளியன் குறித்திழைபாவமா
திபதொழிலொருகாலும், வீதலாகாதேயாகலின்வி
னையன் வெம்பிழையெலாம்பொறுத்திரங்கி,மேதகு
தவங்கள்வழுவறப்புரிந்து வீடுமரினேதிருவருளே. ()

திருவளர்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சச்சிதானந்தவாழ்வு.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மனையுறுதீபம்விட்டு மற்றழறேடுவார்போல்,வி
னையினேனகத்துணீதான் வேறிலாதிருந்துங்காணு,
துனையிடம்பலவுந்தேடி யுற்றினைத்தேற்குஞானந், த்
னையின்றேயருளல்வேண்டுஞ்சச்சிதானந்தவாழ்வே

நெய்யினையின்றியாக நிறைவேற்றநினைப்பான்
போலப், பொய்யினேனுன்னன்பின்றிப் பொருவிலா
முக்திகன்னை, யெய்தப்பன்னூல்களாய்த லேநெறி
பென்றலெந்தேன், சைவசித்தாந்தமோங்குஞ் சச்சி
தானந்தவாழ்வே. (௨)

கண்ணொளியிருளையுண்டு கதிரொழுந்தெனைவிப்
பாச, மண்ணெழுவாய்நாதாநக மருவியகருவியோடு
ண், ணண்ணெனைவிழுங்கிநீயே நகுதல்செய்திடுதல்
வேண்டிந், தண்ணெனுமருளாய்நின்ற சச்சிதானந்த
வாழ்வே. (௩)

சருவநீபென்றுரைக்கத் தனிமறையான்வேறு
கி, வருவினையுண்டோவிங்கு வந்தவாமெனக்குரைத்
து, மருவியகருணானந்த வாரியையின்னுனக்குத், த
ருவம்வாவென்றழைப்பாய் சச்சிதானந்தவாழ்வே.

பொன்மயந்தவிரவேறுப் பூஷணமுண்டோவா
ங்குச், சின்மயந்தவிரவேறு செகமுண்டோவென்று
கூறு, நன்மயவாக்கியத்தை நம்பியுன்னருளைப்பெற்
றுத், தன்மயமாகச்செய்தி சச்சிதானந்தவாழ்வே.

பிறங்கியமுன்மெழுத்தும் பிரணவத்தன்றிவே
றோ, புறம்பெனநின்றமுன்று பொருளுமச்சிவத்தி
ன்கூறென், தறஞ்செயுன்னருள்வாக்கால்பா னநிந்

தனுபவிக்கச்செய்து, மறம்பவமகற்றியாள்வாய் சச்சிதானந்தவாழ்வே. (கூ)

கைவிளக்காலையொன்றைக் காணலினருளைக் கொண்டே, யுய்வகையுணையுணர்ந்தே யுச்சியினுவல மென்னப், பொய்வணநீக்கிமெய்யின்பொருந்துறக்க ருணைசெய்வாய், சைவமாமறையில்வாழுஞ் சச்சிதானந்தவாழ்வே. (எ)

கொள்ளித்தேன்கொட்டப்பட்ட குரங்கெனக் குகிக்குமென்ற, னுள்ளத்தைக்கருப்பூரந்தொட்டுண் னுறுதீபம்போல, விள்ளவுண்டப்புழுப்பும்விரவலி னெனைக்கலப்பாய், தள்ளில்பேரருளைப்பூண்ட சச்சிதானந்தவாழ்வே. (அ)

ஆகவன்சன்னிதானத் தடுத்துறுதீபம்போற்ற ம், பேரதமதடங்கிநிற்கப்பொருவருந்தையுபுரிந்து, பேதமோடபேதம்பேதா பேதமுங்ஈன்றுநின்ற, சாதமுத்தியையளிப்பாய் சச்சிகானந்தவாழ்வே. (கூ)

துளங்குறுகறக்கதென்னச் சழல்வறுமனமாய் த்தேழை, விளக்குமுன்னேடிணங்கி விமலமாநிற்க வேண்டி, யிளங்கன்றதற்குச்சேதா விரங்கல்போலி ன்றுநீயே, தளர்ந்திடுமெற்கிரங்காய் சச்சிதானந்த வாழ்வே. (க0)

சச்சிதானந்தவாழ்வு முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானநிஷ்டாபேட்சை.

கலிநிலைத்துறை.

கருவியாவையுரின்னருள்கொண்டியான்கழற்றிப்
பொருளில்சச்சிதானந்தமரம்பமாமயம்பொருந்தி
யிருமையாகியபோதமுமகன்றிடவெனக்கு
மருவுநல்லருள்புரிசுதிமன் றுள்வாழ்மணியே. (க)

அறிவினோடறியாமையுநீக்கிமெய்யறிவாய்ப்
பிறிவிலாவருடரிசித்துப்பெட்புடன் பெரிய
குறியிலாச்சிவபரம்பொருளாமுனிந்குடி
மறிதராதுறவருள்புரிமன் றுள்வாழ்மணியே. (உ)

சகலகேவலநீத்துணர்வாய்சின் றுசார்ந்த
விகலமில்பரைதன் னுளென்னறிவினைவிட்டுச்
சுகசொருபமாமுன்னுடன்பிறிவறத்துலங்க
வகரமாமருள்புரிசுதிமன் றுள்வாழ்மணியே. (ங)

இசைசுப்பொய்யையமாயையாமென்றுளையெண்ணி
நச்சிடாமனின் றுரருடனையேநம்பி
நிச்சலும்மிருந்துன்னிலேகலந்துறநீகண்
வைச்சுநாயடியேனையாண்மன் றுள்வாழ்மணியே. (ச)

சிவசந்திதானமுறை.

அ. எ

காணவந்தனஞ்செய்யவிவேகமில்லகடையேற்
காணவந்தழைமாயையாமல்பகலகற்றி
யேணமைந்தமெய்ஞ்ஞானமாமொளியினிலிசைந்து
மாணடைந்துறவருள்புரிமன்றுள்வாழ்மணியே. (ரு)

நினைவுடன்மறப்பாகியபேரலைநிகழாக்
கனையினல்லறிவாகியமாக்கடல்கலந்தே
யினைவுநீங்கியங்கழுந்துறவருள்புரியின்று [யே.
வனையுஞானவிண்மணன்முறைமன்றுள்வாழ் மணி

சாக்கிராதிபவவத்தைகளியாவையுந்தணந்து
போக்கில்சீவனைப்பரணையஞ்சிவத்தினைப்புரிந்து
நோக்கிமேற்சென்றுதுரியத்துணின்றிடநுணுக்கம்
வாக்கினாலுனையெய்வாய்மன்றுள்வாழ்மணியே. ()

கரணவாதனைமாற்றியத்தியாயில்பாற்கடல்போற்
புரணாமாமுணர்வாய்நின்றமேலவாய்ப்புகுந்துங்
கரணவானந்தநிஷ்டையைமேவியங்கடைந்த
மரணநீங்கிவின்றிடவருண்மன்றுள்வாழ்மணியே ()

இரவுநட்பகல்சேர்ந்துறுவிடத்தினிலிருத்தப்
பரவுமானந்தவடிவினைத்தந்தெனைப்பரிவாய்ப்
புரவுசெய்திருவடியினுறக்கியேபோக்கு
வரவுமின்னிலைவத்தருண்மன்றுள்வாழ்மணியே. ()

என தியானெனுமகமதைகடமையீர்த்தே
யினலினல்லறிவாயென்றுநின்னுமொன்றிரண்டென்
றுனலிலாநிலையென்னவைத்திடுங்கடனுனதே [யே
மனமுமெட்டொணுப்பேரொளிமன்றுள் வாழ்மணி
பிரித்திடப்படும்பிழைபலபுரியினும்பிள்ளை
யுரித்ததாமனைபொறுத்தலினியருளுட்டி
யரிட்டமிப்பதத்தரியத்திற்செலுத்தயதப்பால்
வரிட்டநன்னிலைவைத்தருண்மன்றுள்வாழ் மணியே.

ஞானநிஷ்டாபேட்சை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

காப்பியக்கலித்துறை.

நாமார்நமககுப்பதியாநொனுஞானமின்றித்
தீமாதர்களின்பங்கருகியதீயனுய்த
லாமாறுபுரிந்திலேயேலினியாவதெங்ஙன்
மாமாயன்வணங்கும்விளங்கியமன்றுளானே. (க)

பையாரரவப்பணிபூண்டுறுபண்பனையோ
கையார்மழுவோய்ச்வபூதகணைசனையோ
வெய்யாய்தணியாய்திருநீற்றின் வெண்மெய்யனையோ
செய்யாய்கருணைப்பெருக்குய்யவித்தினனேனே. (உ)

சிவசந்நிதானமுறை.

அன்

வீல்வம்மறுகும்புனைவோயுன்விறற்கழற்கே
புல்வம்மினியேயிங்குவாவெனப்போந்தழைத்தேன்
செல்வம்விடயங்களிலென்றையீர்த்தகித்தங்
கொல்வம்மெனநீவந்தெதிரின்னுகூறலென்றே. ()

என்றாழ்முனமீனமொடுங்கியதென்னயானு
நின்றாவருடன்னுளடங்குறநீஷ்டைசெய்து
கின்றாசலினூர்பிறப்பற்றுச்சுகம்பொருத்த
நன்றாகமுஞானமுமேயருணம்பநீய. (ச)

ஆனாதெனதாருயிருண்ணீபணைந்துரின்று
மீனாயமலச்செயலாலுனையின்னுகாணேன்
நானாவொளிரும்மருளாங்கதிர்தாம்பரப்பு
கோனஞ்சிவசங்கரனேசந்துணப்பொற்குன்றே. ()
காப்பியக்கலித்துறைமுற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கீர்த்தனபஞ்சகம்.

ஏழுசீரடிவிருத்தம்.

மங்களாகரசங்கராவரமாதாரர்கரபூதரா
நிங்களாரஜடாதாசயதெய்வமோனபராபரா
கங்கராகருணாகாசிவகாமசந்தரியாதரா
புங்குநானநடேஸ்வராசிவபுங்குநானநடேஸ்வரா(க)

ஆலகாலசுபட்சணசகமாதியாவுமிரட்சண
மூலசர்வதூரந்தராபிரமோதமோபரம்பரா
பாலசுப்ரமண்யாதராவிடுபந்தனாபயோதரா
காலருத்ரநடேஸ்வராசிவகாலருத்ரநடேஸ்வரா. (உ)

மூலமானசுதந்தராதிரிமூர்த்திருபிரந்தரா
நூலகாரியகாரணசுகனானசற்குருபூரண
சீலவேதநல்வரகனாபாசின்மயம்பெறுமாகன
பாலநேத்ரநடேஸ்வராசிவபாலநேத்ரநடேஸ்வரா. ()

ஏதநாசிராமயாவளரேகநாதவகண்டிதா
போதசத்வசகாலயாபரிபூதபூத்தகீர்பாலயா
பாதனபுரவாரணமிகுபாவமூலநிவாரண
வேதசாரநடேஸ்வராசிவவேதசாரநடேஸ்வரா. (ச)

பேதவாதமதாதீதாபரபீடலிங்கமனோகரா
சீதமாநதிசேகராவறிசித்தவாசமகேஸ்வரா
மூதராவரகங்கணவமுக்தமாசணபூஷண
பூதநாதநடேஸ்வராசிவபூதநாதநடேஸ்வரா. (ரு)
சங்கீர்த்தனபஞ்சகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பவம்.

ஷ ச தா ஷீ ட ய ம்.

அடியனேனங்கத்தாலொருதாமுன்னரும்பணி
புரிந்ததெயென்றும், படியுறப்பயின்றதாத்திருவுள

த்திற்பாங்குறவமைத்திட்டாலுய்வேன், வடிவுடையு
மையாள்பங்குறவருளும்வள்ளலே யென்னுளத்துள்
ளே, குடியுறுஞ்சச்சிதானந்தப்பொதுவிற்கோலயர்
நடம்புரிசிவனே. (க)

ஏழையேன்வாக்காலுன்றிருநாம மிக்கொருத
ரமுரைத்ததனைக், கோழையிலன்பாயென்றந்தானு
ரைத்த கொள்கையதாவெணிற்றான்முப், பாழையுங்
கடந்த சிதம்பரத்துய்வேன்பராபரசங்கரபொல்லா,
ஆழையேனிலக்கும் பொற்பொதுநடிக்கு முண்மை
யானந்தசிற்சிவனே. (உ)

மனத்தினுலடியேனொருதாரினைத்த வகைதனை
யோய்விலாதென்று, நினைத்ததாவன்பினுன்றிருவுள
த்தினீனினைத்திடுவையேலுய்வே, னனைத்தையுமாளு
மகிலநாயகனே யாரணமுத்தியாம்பொருளே, கனத்
தபொற்பொதுவிநடமிடுங்கருணை கரநிதியேசெழுஞ்
சிவனே. (ங)

அறிவினுலடியேனொருகரமுன்னையறிங்கதையெந்
தக்காலமுமே, அறிவிலாதறிததாத்திருவுளத்திற்பெ
ட்டிறவமைத்தியேலுய்வே, னறிதருபிரணவப்பொ
ருளதுதானீயெனயாவருமுணரக், குறியதாக்கொன்
றைத்தெரியலையணிந்து கோதிலநடம்புரிசிவனே. (ஃ)

சதுஷ்டயம் முற்றிற்று.

வ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ மு ன் க ல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

அளவைகளாலெவ்வளவு மாருமளவாவணமா,
யளவிவிலுலகுமளந்திருக்கை நின்னியல்பெவ், வள
விலிருக்கவைத்தாயவ்வளவே நின்றலென்ற, னளவா
குமாதலினுலாண்டருள்செய்நம்பொருளே. (க)

கன்னங்கரிபகுழல் கண்டரிவைபின்செலவோ,
பென்னம்பெரியமுலை பெட்பொடுகண்டேறவோ, சின்
னஞ்சிறியவிடை தேர்ந்துமயங்கிடவோ, தன்னந்த
னிபேனைத்தான்படைத்தாய் நம்பொருளே. (உ)

மெய்ப்பொருளைராடாமல் வேறுபலதுன்பமு
றும், பொட்ப்பொருளைத்தான்பற்றிப் புக்கழுந்திப்
போற்றிடவோ, விப்புவிையப்பற்றியெனதென்றுது
ன்புறவோ, துப்பிலனைத்தான்படைத்தாய் சுத்தசிவ
நம்பொருளே. (ஈ)

சகஞ்சீவனீசனெனுஞ்சுத்கார்த்தநீபே பென்,
நகஞ்செறியநாயே னறிந்துந்தியங்கிடவோ, சுகக்கா
ட்டுமெத்துவிதந் துய்க்காதலைந்திடவோ, விகம்பரம்
பாராதவெனைப்படைத்தாய்செம்பொருளே: (ச)

ஆனவருஞ்சிரவ ணாதியினாற்பதமு, மூனம
றவேயேழைக் குற்றிடுவதெந்நாளோ, ஞானமிகுநெ

நியை நான்சேர்வதெப்பொழுதோ, மோனநிலைபெ
ற்று முற்றலென்றோசெம்பொருளே. (ரு)

எல்லாமாநீநானென் தேய்ந்துபின்சுட்டோவ
லென்றோ, எல்லாமுநின்செயலா ஷெண்ணிநிற்பதெ
ந்நாளோ, எல்லாவுயிர்க்குமிரக்கமுறலெப்போதோ,
எல்லாத்துறவுமிசைவதென்றோ செம்பொருளே. ()

எல்லாப்பொருளுமுன்னி லேய்ந்தநிலைமையை
யும், எல்லாப்பொருளினுநீ யேய்ந்ததுவுங்காண்பே
னோ, நல்லார்கொளத்துவித நாடுதன்மாயாகமென,
நல்லார்சொல்வதுதன்னை நண்ணுவனோசெம்பொரு
ளே. (எ)

அழுங்கல் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷே வே ண் டு த ல்.

மணிமேவுபுனற்கலையார் மாநிலத்தின்மகிழ்ச்சி
சீரு, மணிமாதிரித்திகளையடையமுயல் விருப்பனைத்
துந், தணிவாகிமுத்திலை தான்பெறுமாவிருப்பருள்
வாய், துணிநிலாவணிசடைக லெங்குடப்பெருமா
னே. (க)

அழிகின்றவிடம்வேண்டி யலைந்தலைந்துநாளெ
ல்லாங், கழிகின்றவகைவிட்டுக் கருதரியபொன்ன
ருளைப், பொழிகின்றபூம்பதமே புகலிடமென்றுறவ
ருள்வாய், மொழிகின்றகதிர்த்தாம முடித்தநடப்பெ
ருமானே. (உ)

அலைவளைந்தநிலமீதி லனந்தவிதப்பொருடேடி,
யுலைகின்றமதிவிட்டே யொருவாதசிவஞான, நிலைய
ருத்தம்யான்றேட நீயருள்செய்பாரகுருவே, கலைமத
டன்தையகனுங் காண்பரியபெருமானே. (ங)

அத்தன்முதலானவுற வனைத்தும்விட்டுநாடோ
றும், புத்தியகலாவருளே பொருந்தறவென்றகங்க
னிந்து, முத்துத்திவலைமயிர்க்கா றேறுமுதிர்வுற
வே,சித்தமதினாடிநிக்கத்திருவருள்செய்பெருமானே

எங்குமுளபலவான விற்பங்கள்கருதாது, தங்
குடத்தானந்தந்தாநாடியுளங்கசிவாய்ப், பொங்கியி
ருவிழியருவி பொழிந்திடவேவிம்மிவிம்மி, யங்கமற
ந்திடவருள்செ யானந்தப்பெருமானே. (ரு)

புகழ்பலவும்பெறக்கருதும் புந்திதனைவிட்டக
ந்தித், திகழுமுன்றன்புகழ்களின்மேற் செவிகள்செ
லவன்புடனென், எனமுருகிநாளுநிற்கவருள்புரிதிய
ருட்கடலே, பகவன்முதலாம்பெயர்கொள் பரானந்
தப்பெருமானே. (சு)

அருந்தல்பெறவிரும்பியிக வலையுமுளம்விட்ட
கற்றிப், பொருந்துதிருவருளின்பம் பொசித்திடநீய
ருள்புரிவாய், திருந்துசடைமொழுப்புநகுசொமுமுறு
ஞ்சென்னியனே, வருந்துமிடைமேற்களப மலைமக
ள்சேர்பெருமானே. (௭)

புக்குமிகப்பலவாகும் பொருந்தல்பெறநாடாம
ற், கக்குமொளித்திருப்பதத்திற் கலந்திருக்கவருள்பு
ரிவாய், பக்குவத்துக்கிடாகப் பலவிதமாழுத்திரெறி,
மிக்குநிகமாகமத்தில் விளம்புநடப்பெருமானே. (௮)

தூர்க்குணமாங்காமாதி தொடராமற்சுகம்பெ
ருக்குஞ்சங்குணமாமகமடக்கஞ் சாந்தமவாவுளமொ
டுக்க, மிக்கபத்திதுறவடைதன் மெய்யுணர்தல்சிரத்
தாதி, பெற்கருள்வாவிடைப்பரியே நிற்பநடப்பெரு
மானே. (௯)

இலங்குதினாயெனுமன்று மெழிற்பதத்தான்
மலமழுத்தித், துலங்குதிருவருளென்னுந் தூக்கிய
தாள்கொண்டெடுத்துக், கலங்குமெனைச்சாயுச்சயதி
யினிடையுறவைப்பா, யலங்குமரிக்கரியளித்தவான
ந்தப்பெருமானே. (௧௦)

வேண்டிதல் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பு ல ம் ப ல்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

காமமாகியகடலினில்வீழ்ந்து கடையனாகியிங்
குழன்றிடலறிந்து, நீகிழ்ந்துமுன்வரலபுரியாம னி
ற்ற றுனழகாகுமோவுனக்கு, மாமன்மார்பனும்பூசிக்
குமடியாய் வாசமாமலர்ப்பிரமணுமறியாத், தேமன்
கொன்றையம்முடிவளர்பரமா தேகமேவியசிற்சபை
ச்சிவமே.

(க)

உலையும்வாழ்க்கையைமெய்யென்றும்பி யுற்று
நாயினுங்கடையனுத்திரிந்து, நிலைமைபாகியதுனை
சற்றுமின்றி நின் றுவாடுதென்னையேயறிந்துந், உலை
வனாகியவீவராதிருக்கை, தக்கதோரினைப்போருளத்
தேனே, தொலைவிலாக்குள்ளக்குளிரந்திடும்பொய்
கை குழந்தென்புலியுருடைச்சிவனே.

(உ)

குத்திரத்தவன்வன்கொலையாளன் கொடுமையோ
னறுங்கைமருந்தினுக்குப், புத்தியோடுசுண்ணம்பிடு
வெணினும் பொருந்திடான்மிகு கோள னிராகன், மு
த்திசீரடியாரொடுங்குடான், மூடனென்றெனைவிட்
டிடநினையேல், தித்தித்தியென்றடியபரமா தெய்வ
மம்பலநின்றிடுமொளியே.

(ஊ)

நம்புவோருக்கும் வஞ்சகஞ்செய்வோ னல்ல
சால்பொன்றநாடிடிலிலோன், வம்புசெய்பவன்
வெகுளியனீமெய் வார்த்தைசொல்லெனின்மருந்து
க்குஞ்சொல்லான், வெம்புசீவருக்கிரக்கமதில்லான்
மிக்கவிடம்பனுலோபனிமீம்பன், பம்புளத்தனென்
றேவிடவினையேல் பாவிப்பாருளத் தெழுமருட்கட
லே. (சு)

குளிர்மை தங்கியகங்கைவாழ்சடையாய் கோ
லமார்புனிற்றம்புலித்தலையா, யொளியினங்கியபனி
ங்குநன்மலையே யோமெனும்பதப்பொருளதாஞ்சிவ
னே, யளிகள்குழந்திடுகொன்றையந்தார்சேர்ந் தனி
செயம்புயனேமலையில்லோ, யெளியனாளுமஞ் சக்கரப்
பொருளை யிசைந்திநீம்படியருள்புரிபரனே. (ரு)

புலம்பல் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு னை யீ டு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்கொண்டறின்றிருப்பாதாம்புயத்திற் செறிங்
திருக்க, நார்கொண்டவெண்ணைமனப்பேய்பிடித்து

நடுக்கமுற, நீர்கொண்டபார்யிசையாட்டுதன் மாற்றி
நிகழருள்செய், தார்கொண்டசெஞ்சடைத்தேவையிர
தன் சபாபதியே. (க)

ஆட்டாமலாடியபம்பரம்போற்றனதாமுருவங்
காட்டாமலுள்ளும்புறத்துஞ்சமுலங் கலிமனத்தை
வீட்டாமல்வீட்டிநடுகிலேமேவிய வீடதெனும், தா
ட்டாமரைப்பகந்தந்தாளிரதன் சபாபதியே. (உ)

வானே முதலுலகெல்லாமுங்சம்பித்து வாழ்ந்த
தன, னானேயரசெனத்தானேசரித்து நடித்துமிகத்,
தேனேயெனுமருடர்மனவானரந்திரவருள், தானே
தனக்கோப்பெனவாழிரதன் சபாபதியே. (ங)

அங்கையினுலெறியம்மனைபோல வகத்தினுள்
ளே, பொங்கிக்குதித்துக்குதித்தெழுந்தோடிடுபுன்ம
னந்தான், நங்கியிருக்கவருள்செய்துபேயனைத் தான்
கலப்பாய், சங்கரசம்புசிவமேயிரதன் சபாபதியே. ()

அதிகவிசைகொள்விறிசெனப்பன்முக மாச்சித
றிச், சிதறியெழுந்திடும்பாழாமனந்தனைத் தீர்த்துன
து, திதியுமைகுஞ்சிதராஞ்சிதபாதத்திற் சேர்த்தருள்
வாய், சதுர்பெறுனானமணியேயிரதன் சபாபதியே

புலிபோற்புலத்தின்மனம்பாய்ந்து பாய்ந்துசெ
ம்போதல, மிலியாகியானிற்கச்செய்தலினுலதையி
ன்பவடிப், பலியாக்கியெண்ணையருளாகவாடலுன் பா
ரமன்றோ, சலிலாலங்காரச்சடையோயிரத்தன சபா
பதியே. (க)

ஐவாய்களாலும்விடமுட்டிக்கொல்லு மரவமெ
ன, மெய்வாய்கண்முக்குச்செவியாலுந்துன்ப மிகக்
கொளுத்திக், கைவாய்தவத்தைக்கெடுத்துத்திரியுங்க
லிமனங்கொல், தைவாய்பிறையிற்சமமாமிரத்தன ச
பாபதியே. (எ)

சோந்தாரைக்கொல்லியெனவடியேனைத் தினந்
தினமுந், காந்தாளமோடுவருத்தித்தவமுங்கனகுண
முந், தேய்ந்தோடச்செய்யு மனக்கொட்டந்தீர்திடச்
செய்வையரு, டாந்தாமெனநடித்திட்டோயிரத்தன ச
பாபதியே. (அ)

முத்தர்கள்போற்றுந்திருநடங்காண முயற்சியு
டன், சுத்தநெறிச்செலவாவென்றடியன் சொலக்கு
தித்துப், பெத்தநெறியிலிழுத்திடும்பாழ்மனம் போ
த்திடுவாய், தத்ததையென்றுநடிப்போயிரத்தன சபா
பதியே, (க)

புற்பேய்ப்பணித்துளிபோலாமுடம் பென்றுபோ
தமதி, னிற்பெமெனச்சொல்பொழுதேமுடுக்கி நினை

கலக்கித், துற்போதனைசெயும்பாழாமனத்தைத் து
டைத்தருள்வாய், தற்போதமற்றநிலைமேவிரத்ன ச
பாபதியே. (க௦)

முறைமீடு முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ர் ன் னா மி ர் த ம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மாதர்கூந்தற்கருங்காட்டின் மயங்கிவிழியம்பே
றுண்டு, கேதமாகியுழல்வேளைக்கிழக்கேதள்ளிவிட்டு
விடேல், பூதநாதசங்கரனே பொன்னம்பலத்துண்ட
மாடி, வேதநாதபரம்பரனே விளங்கும்புலியூருடை
யானே. (௧)

அலைக்குமருப்புநகையார்தம் மகன்றவல்குற்
னைமூழ்கி, முலைக்குன்றேறிமலைக்கின்ற மூடன்றன்
னைவிட்டுவிடே, மூலக்குஞானச்சுடரொளியே தூண்
உாவிளக்கேதிங்கரும்பே, கலக்குமெங்குங்காருணி
யக் கடவுள்புலியூருடையானே. (௨)

அன்னநடையார்ந்தம்பமெனு மரவந்தீண்டச்
சிற்றின்ப, மென்னுநஞ்சந்தலைக்கேறி யிருப்பேன்ற
ன்னைவிட்டுவிடேல், பொன்னம்பலத்தில்வாழரசேந்

ங்கற்பகமேயற்புதமே, தன்னொப்பில்லானெனுமுத
லே சந்தப்புலியுருடையானே. (௩)

சங்கவளையார்தனமலையைத் தனமாமலையென்
றேகருதி, யிங்குத்துன்பமடைகின்றவேழையேனை
விட்டுவிடேல், பொங்குகங்கைமுடியணர்ந்தபுனிதா
னானேதயமூர்த்தி, செங்கைவீசிநின்றடுஞ்செல்வாபு
லியுருடையானே. (௪)

மடவாருயர்ந்தமுலைக்கிரிக்கும்வளருநிகம்பக்க
டற்குமிடை, யிடைவன்கொடியாங்கட்டுண்டிங்கின்
னலுற்றேன்விட்டுவிடேல், விடமேறிடுகண்டத்தாந
ல்வேதாவேதப்பொருளையவ், வடையார்புரமுன்றெ
ய்தவா வணியார்புலியுருடையானே. (௫)

ஏய்ந்தமாதர்முலைக்கரிக்குமிடையாமரிக்கு மிடை
நெறியிம், போந்துரோமச்சங்கிலியார்ப்புண்டேன்ற
ன்னைவிட்டுவிடேல், பாய்ந்தபுலியினதடரித்தபரனே
பாமரகசியனே, தோய்ந்துவானமுயர்சோலைகுழம்பு
லியுருடையானே. (௬)

மின்னூர்கொங்கைப்பந்தாலே மெத்தமொத்துண்
டினைப்பேறி, யின்னாநிதம்பப்பாழங்கினற்றிலெடுப்
பாரற்றுக்கிடப்பேனை, யுன்னாருட்கண் கண்டிலை
யோ ஷுனாக்குமுறைதான்கேட்டிலையோ, பொன்னு
ர்மேனிவிடங்கனே புகழார்புலியுருடையானே. (௭)

பொற்பார்கொங்கைமாதருடைப் போகம்வே
ண்டித்திரிந்துழன்றே, யெம்ப்பாய்நாயேனின்கிருக்
குமிருப்பைநீதானறியாயோ, வெப்பாலவர்க்குமப்பா
லாயிலங்குஞானச்சுடரொளியே, பைப்பாம்பணிந்
தபரஞ்சுடரே பாங்கார்புலியூருடையானே. (அ)

அடுக்குமன்னமன்னமிலா வையருந்தந்நடைத்
ளர, நடக்குமடவார்நிலையதனைநாடென் மனத்தைவி
ழ்த்திடுவாய், படுக்குமாலோடயன்வணங்கும் பாண்
டிநாட்டையாளரசே, யெடுக்குமண்ணுமலையானே
யெழிலார்புலியூருடையானே. (ஆ)

பாலிற்றெளிதேன்கலந்தற்றே பணிநன்மொழி
யார்தம்முடைய, வாலிதானவெயிறூறிவருநீரென்று
கருதடியேன், லூலிகரித்தசித்தத்தைத்தூரணிக்கியொ
ழித்திடுவாய், கூலியாளமண்சுமந்துகொண்டபுலியூ
ருடையானே. (க)

அழகுரோமக்கொடிகட்டி யல்குற்றேரின்மதத்
தேறி, யெழிலார்புருவவில்வளைத்தேயெரியார்விழி
வெங்கண்தொடுத்துச், செழியதடியாலோங்குமினா
சேனையோடென்கைக்களத்தி, னிழியுமதனையெரிப்
பாய்நிற் கியசாம்புலியூருடையானே. (கக)

நாட்டமீனங்கண்டவளை நகிலக்குமிழியுந்தியுந்
தி, நீட்டமடிப்புத்தினாமாதர் நேருமவடிவக்கடலா
ழந்து, வாட்டமுறயான்விதிவசமோவந்தபுவிதான்வி
ழித்திருக்க, வாட்டடையெடுத்தபெருங்களவாயலர்சே
ர்புலியுருடையானே. (௧௨)

அல்குலாவமிடைச்சிங்க மணிசேர்கொங்கைக்
கரியோதிச், செல்குலாவுகளக்கமுந் திரண்டதொ
டைச்செவ்வாழைகளும், புல்குமாதர்வடிவவனம்பு
குந்துமயங்கவிதிவசமோ, மல்குவளங்களகலாத வ
ண்ணப்புலியுருடையானே. (௧௩)

ஈரமகன்றநெஞ்சவிற கிணைந்தகேசப்புகையை
விட்டு, நேருமுகச்செங்கொழுந்துயரநீட்டியெரியுமா
தருநக், கோரவனலிற்புழுப்போலக் கொடியேன்வா
டவிதிவசமோ, சேருமன்னவயல்குழந்து செழிக்கு
ம்புலியுருடையானே. (௧௪)

கடிப்பூங்குழலார்தம்முடைய கண்டங்கண்டந்
தருமென்று, மடிப்புமடிப்புத்தருமென்றும்வளர்கா
லுயிர்கொள்காலென்று, மிடிப்பாரவகாயில்லாதவே
ழையுணரவருள்புரிவாய், பொடிப்பூசிடெற்றிருமே
னிப் புங்காபுலியுருடையானே, (௧௫)

பிடிபோனடையார்காதளவும் பெயருங்கணை
வெங்கணையென்று, மிடையூரிடையூறிதிமென்றுமெ
ழில்வாய்க்கூற்றுக்கூற்றென்று, மடிகளடிகடருமென்
றுமடியேனறியவருள்புரிவாய், கொடையோர்மேவு
நல்வேதக்குன்றோய்புலியூருடையானே. (௧௬)

பென்னம்பெருங்கொங்கைகயர்சமுகம்பேயார்ச
முகமேயென்று, நன்னங்கணவர்நகைநாட்டனகை
யைநாட்டுமூலகார்திரு, முன்னென்றென்னுணரவ
ருணமூவாவிடையின்மிகுமிடியாண் மன்னுதனங்க
ணமிகவுடையாண் மணவாபுலியூருடையானே. (1)

நாடுங்காமமூலமத னாசஞ்செய்தநீயிருக்கக், கூ
டுங்காமக்கடல்கடக்கக்கொங்கைக்குடமீயுங்க ளென
த், தேடுந்தொடியார்பின்சென்று திரிதலழகோவுன்
னடியேன், நீடுமவேதவனம்வாழ நிமலாபுலியூருடை
யானே. (௧௮)

காயுங்காமக்கனறணிக்கக் கங்கைவைத்தவுனை
விட்டுச், சேயவதரபானமியான்செய்யவருள்வீரென
ப்பெண்ணார், வாயைநோக்கிமிக்கலைந்துவாடலழகோ
வுன்னடியேன், பாயுங்கருணைப்பெருங்கடலே பண்
பார்புலியூருடையானே. (௧௯)

தேமன்னினதுதிருப்பாதச் சீதநிழலையணையா
மற், காமவெயிர்க்குக்குறங்கென்னுங் கதலிநீழலருள்
வீரென், சேமப்பொருளீரெனமாதர் பின்னேதிரிதல
ழகேயோ, மாமன்மார்பனிதம்பணிய வாழ்தென்பு
லியுருடையானே. (உ௦)

கர்ன்னுமிர்தம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணாப்பம்.

பாவினம்.

வெள்ளமிடவிருகண்ணீர் மொகுமொகெனவங்
க மிகக்குழையப்புளகமெழுவீதிர்த்திடநெட்டுயிர்த்து
க, கள்ளமொடுபொய்தவிர்த்துசற்குணங்களுற்றுக்
கன்மனந்தானனல்கண்ட வெண்ணெயெனவுருகிப்,
பள்ளமதிற்செலுநீர்போற்றிருவடியிற்சேரப் பரப்பி
பிருகரங்குவித்துமுடியிற்பால்க ண்டி, தெள்ளமுத
மெனத்துதிகள் பலவாகச்சொல்லத் திருவருளைத்தந்
தருள்வாய் சிற்சபைவாழ்ச்சினே. (க)

சீர்வைத்தப்படம்விரிந்து சித்திரங்கள் காணத்
தெரிவித்துப்பின் குவிந்து திகழ்த்தியிடாதென்னப்,
மார்வைத்துப்பின்பொடுக்கல் பண்ணும்வெளிச்சத்

தே பழியென்னுங்கொடியறுக்கும்பரியசுடர்வாளே,
நாவைக்குமுபரிடநடுச்சிரசில்வசித்து நடனமணிதி
னமுமிகவிலுமகாசிவமே, யாவைக்குமாந்தெருளே
யிலங்கிநல்லருளேபெனைப்பிரியாப்பரம்பொருளே
யெண்ணமுடித்தருளே. (உ)

கட்டுமாத் தீங்கனியேகதலிபலாக் கனியே கனி
களெலாம்பிழிந்தெடுத்திடுக்கலக்குமொருசாறே, பட்
டவதிற்றெளிதேனும்பாலுடனே கண்டும் பாலிகமு
ங்கூட்டிமிகப்பதத்தொடுசெய்திரட்டே, நடட்டமிலா
ச்சிவமணந்தான்விசுநறுமலரோண்ணுமதிலொழுகு
மதிமதுரமெழுந்தேனே, பெட்டலரிதாந்தெருளேயி
லங்கிநல்லருளே பெனைப்பிரியாப்பரம்பொருளே
யெண்ணமுடித்தருளே. (ங)

அருண்மேவுநின்றனக்குப்புறம்பாகுமாற்றால
கங்கொள்வினைக்கடலழுந்திரினைமறந்துபுரிந்த, பெ
ரும்பிழைகள்பொறுத்துநதி யொடுக்குபெருங்கடல்
போற்பேயேனைவிழுங்குபெரியபெருமானே, யொ
ருகோடிபாவமொன்றிச் செய்யும்புண்ணியமொன்
றொருகோடியாகச்செய்கச்சிகொளேகம்பா, கருமே
கமேருதரித்தெனக்கரியினுரிவை கனகமயத்திருவுரு
விற்பரித்தமகாதேவே. (ச)

கொல்லாதநால்வர்க்கும்யோகியாகிக் குருநா
னமருள்சிவனேவேகியாகிப், பொல்லாநாத்தண்டித்
தோய்சீவர்கட்குப்போகியாயின் பமளித்தருளுந்தே
வே, நால்லானோடிடபத்திலிவர்துவந்து நாபேற்கு
க்கருணைநல்கியறிதல்செய்த, வெல்லாநின்றிருப்ப
ணியாககொண்டேகுற்ற மெல்லாநீபொறுத்தருள
வேண்டுமன்றே. (௫)

எச்சமயத்துள்ளவருமிறைஞ்சாநின்ற விற்பம
யத்திருவடியிலணைந்துவாழ, விச்சிறியேன்றனைவை
த்துச்சிறுபோதத்தி லியங்காமற்காத்தலுன்றன்கட
னையாலம், வைச்சகண்டாச்சகண்டாவகண்டமான
வாழ்வற்றபரசிவமேனானமூர்த்தி, சச்சிதானந்தமய
ப்பொதுவின்மேவித் தனிநடஞ்செய்நடராஜதேவ
தேவே. (௬)

துறந்துநின்றதவர்க்கறமுஞ்சொன்னதேவே சு
தாதீர்போலுங்கலந்தேசுடர்ப்பாதத்தி, லிறந்துநின்
றும்பிறவாமலிருக்குஞான மிசைந்தளித்தாயதனையு
ணர்வின்மையாலே, மறந்துநின்றபிழைபொறுத்து
மடவேன்வாரும் வண்ணமருளோடினிதாமகிழ்ந்துநீ
யே, சிறந்துநின்றசிவகாமித்தேவியோடுஞ் சேவமர்ந்
திங்கெளியேன்முன்றிகழுவாயே. (௭)

சிலந்திகண்ணப்பர்சாக்கியர்முதலோர் தீமை
யைக்குணமெனக்கொண்ட, நலங்களைக்கண்டுதிருவ
டியடைந்தேனற்றிருவாக்கொன்றுசொல்வாய், சலந்
தலைக்கொண்டதேவனையுமையா டங்கியபங்கனே
யெவைக்கும், பலங்கருதிருச்சிற்றம்பலம்வாழும்ப
ரமனே நடனசங்கரனே. (அ)

கதியருள்சண் பநாதனார்முதலோர் கருதியவண்
ணமேயளித்த, திதிதனைக்கண்டுதிருவடியடைந்தே
ன்றேவியோடென்முனைநிற்பாய், விதிபொடுமாலும்
புகழ்ந்திடுநாதாவித்தகாதென்புலிசூராம், பதியமர்தி
ருச்சிற்றம்பலம்வாழும் பரமனேநடனசங்கரனே.

செம்பதந்தனைச்சிக்கெனப்பிடிக்கத் திருவரு
டந்தெனையாளாய், கம்பமார்தேவமகளிர்மங்கலநாண்
காத்திடுங்கண்டனையகண்டா, சம்புவேபொன்னம்
பலவனேசெகணத்திங்கணத்திங்கணவென்ன, வம்பு
யவிழியாளின்புறநஞ்செ யரசனேபரமராசியனே.

என்றுமியானெனதென்கின்றவாசனையுமிக்கக
க்கவலையுமின்றி, யுன்றனையனுபவத்துளபடியேயுன்
னருளாலுணர்ந்தடங்கி, பொன்றதாயின்பமடைந்து
மேனிலையிலுற்றிடவேழையேன்முன்வந், தின்றுநீக
புரன்புரிந்திடல்வேண்டுமிறைநடராஜசங்கரனே: (உ)

தவளத்திங்கண்முடியுலவத்தாதாடுறுபூஞ்சோ
லைதிகழ், சுவணத்தில்லைமணிமன்றுட் சுகமாநடனம
லர்க்கூந்தம், பவளத்ததரத்துமைகாணப்பயிலுங்கரு
ணைக்கடலேநீ, கவலைக்காளாமெனைப்பொருவில்கரு
ணையமுதிந்தாளாயே. (கஉ)

ஆரவியற்கையவாவெழுப்பி யதனாஸ்பிறப்பில்
விழ்த்திட்டுப், பேரவியற்கைபெறலொட்டாவகை
பேபெருக்கிச்சுகுகின்ற, காராரஞ்ஞானக்கினியைக்க
ழிக்கஞானவமுதிவாய், சீராருஞ்ஞானகாணேதில்லை
ப்பொதுவினம்மானே. (கங)

உரனாந்தோட்டிகொடுபுலமாமோடைந்தானையட
க்குதல்செய், வரனாவரைக்கூடும்வணம்வண்மைஞா
னவமுதிவா, யெரியாரிகொடிபிணமுண்டேப்பயி
ட்டுப்பேயாடக், கரிகாடரங்காவாடுகின்றகருத்தாழு
துகுன்றுடையானே. (கச)

காரார்கூந்தற்பிறைறுதல்வாட் கட்செங்குமுத
வாய்மாதர், தீராமயக்கிற்பட்டுழலுந் தீயேனுய்தற்க
ருளாயோ, ஏரார்ஞானகாண்டமுடி வேகமாகத்தக
விலர்க்குப், பாரார்கன்மகாண்டத்திற்பலவாச்சொ
ல்வேதாகமனே. (கரு)

பேதமிலாத்தேவேபொற்பிரபைக்குன்றே பே
சரியவுயிர்க்குயிரேபிரமமேமே, வேதமிலாக்களமே
யிலகுவேயெங்கும்யாவைக்குங்கரியேநல்லியசேபந்த
க், தேதமிலாத்தூரியநகரதிற்கிளர்ந்தகேவலப்பெண்
கூடிநலங்கிடைத்தல்வேண்டிச், சேதமிலாச்சன்மார்
க்கஞ்சிறியேன்சித்தச் சிறுதூரகநடக்கவினை திருவுள
த்தே.

(கக)

தருமநிலைநிற்குமொருசம்புமுனிவற்குரிய சம்பு
களிபை, யருளும்வளர்கங்கையினேவேயந்தனரிரும்
புலியினதளரிடமா, யருமலர்களிற்பாஞ்சசன்னியமு
மன்னமதும்வாழமதனும், றிருவனிகர்பைங்கமலநற்
றடமிலங்குமொருகில்லநகரே.

(கக)

ஒன்றேதெய்வமுண்டென்றுணர்மி னுலகிரே,
மன்றேயாடும்வானோற்காண்மினுலகிரே, நன்றாமடி
கணுடிப்பிடிமினுலகிரே, பொன்றாமுத்திப் புரிகைக்
கொளலாமுலகிரே.

(கக)

அரணமுனையுளமாம்பெருங்கோயில்வைத் தன்
பெணும்புட், கரமாட்டிச்சாந்தமென்சந்தனஞ்சாத்திக்
கருத்தொருமித், தூரனார்தியானமலர்தூயத்தற்போ
தமெனொள்ளமுது, திரமாநிலேவதிப்பதென்றோருடே
சசிதம்பரனே.

(கக)

ஆர்புலக்காட்டைப்பஞ்சாக்கரவாட்கொண் ட
கற்றிமனப், மார்தான்றிருத்திச் சிவஞானவித்தைப்
பதித்தருளா, நீர்மிகப்பாய்ச்சியுயிர்ப்போதவெங்களை
நீத்துச்சிவா, காரவுணுவுணச்செய்வாய்கடேசநற்கா
ரணனே, (உ௦)

நெஞ்சேகுருசொன்னெறியி னின்ற றுலுநெடும்ப
ணியி, னஞ்சேகளத்திற்குடியாநடேசனறியகஞ்சச்,
செஞ்சேவடிகதியென்றிருந்தாலுஞ்சிறிதுமயர்ந், தஞ்
சேனடுங்கக்கொலையேபுரிந்திடு மந்தகற்கே. (உ௧)

எப்பிறப்பினையெய்தினு

மொப்பிலுன்பதத்தொன்றிடுங்

கப்பிலன்புகனத்துறத்

தப்பிலாதருள்சம்புவே.

(உ௨)

விண்ணப்பம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலைமண்டி. லவாசிரியப்பா.

பூமலிகற்பகப் பொன்னுலகமாரு

நாமலிவேதமு நாடித்துதிக்கச்

சிவகாமியம்மை திருவிழிகளிக்க

வவனிவாழியிர்க ளருங்கதிகே

வமையும்பொதுட மருளியசிவமே
 யிம்மையாநாட்டத் தெழுமற்புதமே
 யேதமாம்பந்த மெழின்முத்தியினும்
 பாதுகாத்தருளும் பரிபூரணமே
 சரியைகிரியைக் குரியோர்வணங்க
 வருநானாவாம் பெருஞ்செல்வம்மே
 தகவுறநாடிச் சக்கரமுணர்ந்து
 சுகமுறநாடிச் சுத்தியும்பெற்றே
 யாசரன்பதங்க ளன்புடன்போற்றிப்
 பேசாதிருந்து பிரானுபானன்
 றஞ்செயலடக்கித் தம்வசமாக்கிச்
 செஞ்சுடர்மதிதாம் வலமிடந்திரியுங்
 கிரியாஞ்சுழினைப் புருவநடுநோக்கிப்
 பொறிவழியாற்புலம்புகு மனரிறுத்திக்
 குறிசிவத்தியானங் கொண்டயோகியர்க்
 டெரிசனஞ்செய்யுந் தேஜோமயமே
 திரிமலமறுத்துச் செய்வினையால்வரு
 மின்பத்துன்பங்க ளியல்பெனப்பொறுத்தே
 யன்பும்வெறுப்பு மகன்றிடத்தள்ளி
 வேதாகமமுடி வோதியுணர்ந்தே
 யீதகுவெனுந்தம் போதமுமொழித்து
 நவமுறுபொருளுணர் சிவஞானிகளின்

மோனத்தெழுந்த வானந்தம்மே
 தீர்த்தமாதிரி பெவைக்குஞ்சீர்ப்பர
 மார்த்தமுணர்ந்த மதிஞர்க்குறவே
 மண்ணைலங்கி வாயுவாகாய
 மொண்கதிர்மதிதம் முடனுணர்வான
 வெட்டுருவாகிச் சுட்டறுபொருளே
 மாயைமலஞ்செய் மயக்கத்தாலே
 தூயஞானச் சுகநெறிவிட்டே
 குடும்பபாரக் கொடுஞ்சுமைதாங்கி
 யிலலாண்முதலே ரொண்ணமம்பொதியே
 ரொல்லையினடத்திக் கொண்டுறுகண்ணார்
 மடமாமருநெறி நடந்திடும்போது
 மனமேகந்தான் றனமுதலான
 விச்சையாநீரை நிச்சமும்பொழிவுற
 வைம்புலமான வகலிருண்மயங்கி
 வன்பவமாமுள் வனத்தினடைந்தே
 யழியாக்கவலை பாங்களருளையி
 னழுந்திவருந்தி யாகமுமிளைத்துச்
 சித்தங்கலங்கும் பித்தனேற்கென்றோ
 குளிரிடைமதியங் குலவுந்முதமு

மளிரிறைகமல மனவிருவிழியுஞ்
 சத்தியவாக்குந் தண்கழுநீர்மலர்க்
 கத்திகைப்புயழுங் கண்டடைந்தோனா
 யன்புடனெடுத்தே யணைத்திகிரமு
 மின்பங்கொடுக்கு மிணைத்தான்மலருஞ்
 சிவணிச்சயம்பிர காசதேசிகனென்
 றவனியினீவந் தடியேன்மீதி
 லருள்விழிசாத்தித் தெருளுறுதீட்சை
 பொருளுறச்செய்தே பொருமொழிவழியா
 ஞானமொன்றுமே மோனமளிக்குஞ்
 சற்குருலிங்க சங்கமவழியாம்
 பொற்புண்ணியங்கள் புனிதசித்தமது
 செய்தஞான ரால் சிவனுதியா
 மெய்ச்சரியாதி வீதிசெலுத்துவித்
 துண்மைமுத்தித் தின்மைதருமென்றும்
 வாசனையாலே வந்திமேச்ச
 மாகைவெகுளி யடர்மயக்கறுத்து
 யானெனதென்செருக் கிகந்தருடவங்குண
 ஞானநெறியி னடப்பாயென்று
 மிருவினைசமனாக் கருதுதியென்றும்
 வினைகடம்மாலே தனுவருமென்றும்

தூஸ்முதலவை துக்கமசுத்த
 மேலுமியல்பா மிவையுனையறியா
 வழியுமாகலி நெழிலுளசென்னிகழ்
 மேலெதிரென்ற காலமூன்றினுமே
 குற்றமகன்போ லுற்றனவான
 வருநாமக ளொருங்கேபாய்யென்
 றண்மைவிளங்கக் கண்ணையளித்தும்
 புகிசிவமணி புண்ணியபஞ்சாக்கரப்
 போதப்பொருண்மெய்ப் போதமாமென்று
 நிற்குணபூசை நெறியறிவித்துஞ்
 சற்குணமாக்கும் பஞ்சதசாங்க
 யோகம்பகர்ந்து மோகமுற்றவிர்த்துங்
 குடவெளிமாவெளி யடைவுபோலக்
 கருவிகடம்மைக் கலந்துங்கலவா
 திருந்துபிரிக்கு மியல்புடையறிவே
 சச்சிதாநந்த தற்சொருபமது
 நிச்சயமாக நீயென்றுரைத்து
 மிதயத்துறுதி பதித்திந்நிலையின்
 ஞானசமாதி நண்ணியின்புற்று
 மோனமாய்ச்சட்டு முற்றுநீக்கிந்நிலை
 றியல்புறுமுத்தியு மெம்மதத்தந்தத்

துயர்ந்திடுநிலையு முவமையற்ற துமா
 மாதலினன்பா யாக்கையுள்ள ளவுந்
 தீதுமையையந் திரிபிலாதமர்ந்தே
 யிந்நிலைவாழ்தி யென்றும்புகன்றே
 யுன்னடியேனைக் காக்குமுண்மையனே
 கைம்மாறுவேண்டாக் கருணைக்கடலே
 பொய்ம்மலமறுக்கும் புண்ணியமுடிவே
 பவமறுத்தருளுஞ் சிவபுரத்தணாசே
 கன்னற்பாகே கதலிக்கனியே
 யென்னுடையுயிரோ யென்கண்மணியே
 யுய்வகைகாட்டு முணர்வாமணியே
 கைதரவந்த கடவுள்கற்பகமே
 யிதயகுகேச வதிரகசியமே
 சுருதித்தலைவாழ தூரியச்சரணந்
 தருவாய்தருவாய் சரணஞ்சரணே.

ஆசிரியப்பா முற்றிற்று.

கே. விருத்தம்.

வேண்யிறையணிந்தவேணி விண்ணவாவன்பி
 லாத, பண்பினனென்னுமுன்னைப்பாடினுவிரங்குவா

சிவசந்நிதானமுறை :

நாலை

யென், நெண்பநீதோத்திரங்களிசைத்தன னருளாலே
ழை, தண்படுகுணமாக்கொண்டு சரணருள்வாய்நீ
வாழி. (க)

சிவசந்நிதானமுறை

முற்றுப்பெற்றது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவகாமியம்மைபேரில்

ஆசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபசியிற்கிளையதுதேடிப் பறந்திடக்கடு
வெளிகழல்கால்பயந்தருமிடிகண்மினலிருண்ம ழை
சம்பவித்திடச்சிறகுகளேய்த, லுற்றிடும்பொழுதில்
வில்லுடையனைக்கண் டொடுங்கியபறவைபோற்றுய
ர முறவரிப்புவிநினதருளிலதேலுலகினிலன்புறு
ந்தாய்தான், பெற்றிடுமகவிற்பேதையாயிருந்தாற்பி
ன்றளிவிடுவதுமுண்டோ பிழைகளியான் செயினும்
பொறுத்துளமகிழ்ந்து பிழைக்குமாறருள்புரிந்தா
ளாய், சிற்றிடைபாளையருட்பெருங்கடலே சித்தித
ந்திடுகுணக்குன்றே திகழ்சிதம்பரியேமகிழ்திகம்பரி
யே சிவசிவகாமசுந்தரியே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருவ் துதி.

என்னகத்துண்ணீ யுனக்குணாகியிருப்பதை
யறிந்திடாதலைந்து, பின்னியகோசருபமாமாயைப்பி
ணிப்புறுபேதையேன்முன்வந், தின்னருள்புரிந்தே
யொருமொழிபேசியியைந்ததற்போத நீங்கினக்காற்;
றொன்மறையாகமாந்தமொன்மெனச்சொல் சுயம்பி
ரகாசதேசிகளே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடியார் துதி.

கருநீறுபடுத்துமுத்தி காட்டிடுமீசனாகாத், திரு
நீறுமணிபூண்டேத்தல் சிறப்பெழுத்தைந்தையோது
விருநீர்மையின்றியுன்ன லேயந்தறிந்தனைதன்மேவு
ம், பெருநீர்மையார்க்கன்பாற்றும் பெரியவர்க்கடியே
ன்யானே. (க)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதனாலியாவருக்குமறிவிப்பதியாதெனில் செ
ன்னைமாநகரம் பெத்துநாயக்கன்பேட்டை சீரங்கப்ப
ட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார்தெருவில் (உஅ)
வது கதவிலக்கமுள்ளவீட்டிலிருக்கும்கொண்ணூர்
மாணிக்கமுதலியாரவர்களுடையமனோன்மணிவிலா
சமென்னும் அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பித்திருக்கும் புத்
தகங்களாவன.

கஉ, ஸ்ரீரந்தமாகியபாகவதவசனம் சித்திரப்ப

டங்களுடன்

விசேஷமாகஅநேகங்கதைகளும் விருத்தங்களு

ஞ்சேரந்தபாரதம்வாலம்-ச-கூடிபுத்தகம்.

அருட்பா

பெரியபுராணம்பாட்டு.

காளத்திபுராணம்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

[௩௨௮]

சிதம்பரபுராணம் மூலமும் உனாயும்
பத்திராசலராமதாசுரீர்த்தனை.

சானந்தகணேசர்புராணம்.

ஞானவாசிட்டவசனம்.

நைடதமூலம்.

இரங்கேசுவெண்பா மூலமும் உனாயும்.

இன்னும் பலவித புத்தகங்களும் விலைசரசமாய்
ஷெச்சுச்சுக்கடத்திலும் சிதம்பரம்மேற்கோபுரவாய்
ற்படியில் புத்தகஜாப்புக்கடைவைத்திருக்கும் ஷெ
கோ - மாணிக்கமுதலியாரவர்களிடத்திலும் பெற்று
க்கொள்ளலாம்.